

Η ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ π. ΓΕΡΒΑΣΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Πενήντα χρόνια συμπληρώνονται εφέτος από τις 30 Ιουνίου 1964, όταν άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο ο αοίδιμος διδάσκαλος και πνευματικός πατέρας των Πατρών, Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, η οσιακή μορφή του οποίου παραμένει ζωντανή στις καρδιές των ευσεβών Πατρών, και έτσι πιστεύομε θα παραμένη, έως της συντελείας του αιώνας.

Σύμπας τότε ο Πατριακός Λαός, με δάκρυα στα μάτια και με τα άνθη της ευγνωμοσύνης του, προέπεμψε στην αιωνιότητα με ύμνους και ωδές πνευματικές, από τον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου της πόλεώς μας, τον ακάματο εργάτη του Ευαγγελίου, τον διαπρύσιο κήρυκα των ιερών αληθειών, τον θερμουργό και ζηλωτή κληρικό, που ανεμόρφωσε πνευματικά τον τόπο και εγλύκανε με την αγία παρουσία του και τους πατρικούς του λόγους τις ψυχές των ανθρώπων.

Κλήρος και Λαός, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων, συνώδευσαν στην τελευταία επί γης κατοικία του, τον καλό ποιμένα, τον ανεπανάληπτο πνευματικό, τον απαστράπτοντα αδόμαντα, τον ακάματο, μαχητικό και ενάρετο, αγωνιστή κληρικό, τον πλουτιστή των πενήτων, των ορφανών τον προστάτη, τον οδηγό των νηπίων, «των αρνίων του Χριστού», όπως συνήθιζε να τα αποκαλή ο ίδιος, τον οραματιστή κοινωνικό εργάτη,

τον ευγενή, τον σεμνό, τον απλούν και ανεξίκακο Λειτουργό του Υψίστου.

Πενήντα χρόνια μετά, Κυριακή 29 Ιουνίου 2014, ανήμερα της εορτής των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, όλοι θα είμαστε εκεί, στον τάφο που φυλάσσει τα Λείψανα του π. Γερβασίου. Στις 5:30 το απόγευμα, θα τελώσωμε τον Εσπερινό στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής, στις Κατασκηνώσεις της Αναπλαστικής Σχολής στα Συχαινά, που ο ίδιος ο αοίδιμος Γέροντας ίδρυσε, και εν συνεχεία με την βοήθεια του Θεού και την ευχή του μακαριστού και πολυσεβάστου πατρός, θα προβούμε

στην ανακομιδή των Λειψάνων του.

Τούτο είναι χρέος μας ιερό προς τον ηγιασμένο του Θεού θεράποντα, τον π. Γερβάσιο, είναι απόπιση φόρου τιμής και ευγνωμοσύνης προς τον μεγάλο αυτό ευεργέτη της Πατριακής κοινωνίας.

Σας καλώ και σας προσκαλώ όλους σε αυτή την ευλογημένη τελετή και αγία ώρα, ώστε να πούμε για μία ακόμη φορά «ευχαριστώ» στον π. Γερβάσιο και να ζητήσωμε την ευχή του.

Την επομένη ημέρα, Δευτέρα 30 Ιουνίου, θα τελώσωμε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής των Κατασκηνώσεων και ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού και αγίου Γέ-

Ο π. Γερβάσιος ως στρατιωτικός Ιερέυς

ροντος.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας και ώρα 7:30, στον ίδιο χώρο, θα τελεσθή Αρχιερατικός Εσπερινός και θα ακολουθήση εκδήλωση αφιερωμένη στην ζωή του π. Γερβασίου.

Πιστεύω ότι θα ακούσετε όλοι αυτό το σάλπισμα της Εκκλησίας και θα συναντηθούμε στον χώρο των Κατασκηνώσεων του π. Γερβασίου, για να ασπασθούμε τα ηγιασμένα Λείψανά του.

Να έχωμε την ευχή του.

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Η Ιεραρχία εξέλεξε τέσσερις νέους Μητροπολίτες

Τέσσερις νέους μητροπολίτες εξέλεξε η Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος που συνεδρίασε σήμερα στην Μονή Πετράκη. Νέος Μητροπολίτης Ιωαννίνων εξελέγη ο **Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών** λαμβάνοντας 46 ψήφους έναντι 16 ψήφων του αρχιμανδρίτη Δημητρίου Αργυρού και επτά ψήφων του αρχιμανδρίτη Αμφιλόχειου Στεργίου.

Ο αρχιμανδρίτης **Μάξιμος Παπαγιάννης** γεννήθηκε στο Λεβερκούζεν της Γερμανίας το 1968 από Έλληνες μετανάστες. Το 1988, μετά την ολοκλήρωση των θεολογικών σπουδών του στην Ελλάδα, επέστρεψε στη Γερμανία όπου και υπηρέτησε σε ναό της Στουτγκάρδης. Συμμετείχε σε ειδικά προγράμματα για τους μετανάστες και έχει συνεργαστεί με δήμους γερμανικών πόλεων, με βου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΒΑΣΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ (†1964)

Του Μητροπολίτου πρώην Πατρών
κυρού Νικοδήμου

Με βάσιν την προσωπική μου...γνωριμία...μπορώ υπεύθυνα να τον περιγράψω δι' όσους δεν τον ε γνώρισαν. Διότι...πρέπει να πληροφορηθούν υπεύθυνα και σωστά ποίος είναι ο πραγματικός π. Γερβάσιος.

Ήτο ο άνθρωπος ο αγνός και ανιδιοτελής. Τίποτε δεν ζητούσε για τον εαυτόν του. Για την δόξα του Χριστού όμως ζητούσε πολλά· για την Εκκλησία ζητούσε τα πάντα· για την οικοδομή των πιστών και διά την επικράτηση της βασιλείας του Θεού ήτο απαιτητικός. Διά τον εαυτόν του μπορούσε αδίστακτα να επαναλάβη τον λόγον του Απ. Παύλου: «αργυρίου και χρυσίου ή ματισμού ουδε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

Στο Ουράνιο Αναλόγιο ο Ανδρέας Τσιμάρας

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ
ΣΕΛΙΔΑ 15

Χθες το μεσημέρι η κηδεία του χοροστατούντος τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου.

Ο π. ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Εκπληρώνοντας οφειλόμενο χρέος προς τον διαπρεπή προκατόχό μου, φλογερόν και ακάματον εργάτην του αμπελώνος του Κυρίου, αείμνηστον και πολυσεβάστον π. Γερβάσιον Παρασκευόπουλον, με πολύ σεβασμό στη μνήμη του σημειώνω τα κάτωθι, που αναφέρονται στη σχέση του γενναίου αυτού αθλητού της πίστεώς μας με την αρχαιότερη και ιστορικότερη Ιερά και Σεβασμία Μονή της Μητροπόλεώς μας, την Μονή της Παναγίας του Γηροκομείου Πατρών, την οποία κατά παραχώρηση Θεού ταπεινώς μετά των συμμοναστών μου διακονώ από το έτος 1979.

Ο ευλογημένος από τον Θεό και χαρισματικός αυτός Γορτύνιος την καταγωγή ιερός ανήρ ήλθε στη Μονή μας το 1897 σε ηλικία 20 ετών ως δόκιμος μοναχός επί της ευκλεούς αρχιερατείας του κατά πάντα επιφανούς Ιεράρχου των Πατρών και Ηλείας Ιεροθέου (Μητροπούλου). Έφθασε στη Μονή μας, αφού

Του Αρχιμ. π. **Συμεών Χατζή**,
Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Γηροκομείου

προηγουμένως έζησε για κάποια χρονικά διαστήματα στις Ι. Μονές Κοιμήσεως Θεοτόκου Κερνίτισης Γορτυνίας, Αγ. Αθανασίου Κλειτορίας, Μεγ. Σπηλαίου Καλαβρύτων και Ταξιαρχών Αιγιαλείας. Μη ευρίσκοντας εκείνο που επιθυμούσε, έφθασε στην Πάτρα και στη Μονή της Παναγίας των Πατρών, όπου η νεανική φιλόθεος ψυχή του εύρε την αναζητούμενη ανάπαυσίν της για αρκετό καιρό. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός, ότι ενώ ο μεγάλος εκείνος Αρχιεπίσκοπος Πατρών και Ηλείας Ιερόθεος τον εσυμβούλευσε να μη εγκατασταθή, για κάποιο τουλάχιστον καιρό στη Μονή της Παναγίας -και είχε λόγους να το κάνη αυτό ο σοφός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

Η Επετειακή
Εκδήλωση της
Μάχης του
Μεγάλου Σπηλαίου
από την
Παγκαλαβρυτινή
Ένωση

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛΙΔΑ 10

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Το βρήκα στο διαδίκτυο ανώνυμο και το καταχωρώ στη μνήμη και των δικών μου συγγενών που χάθηκαν εκεί.

"Από το πανεπιστήμιο ονειρευόμουν αυτό το ταξίδι, με τη μηχανή φορτωμένη να περνάμε από τη Χίο στο Τσεσμέ, από εκεί στη Σμύρνη, μετά Κουσάντασι, Αϊδίνιο για το μεγάλο όνειρο και πίσω στην Ελλάδα.

Θα πατήσω το πόδι μου στο Αϊδίνιο, στην πόλη των δικών μου μικρών ηρώων.

Ήταν 17/6/1919 και μετά από τρεις μέρες σκληρών μαχών με τους άτακτους τσάτες Τούρκους, ο Συνταγματάρχης Σχοινάς (καταδικάστηκε στο Στρατοδικείο για λιποταξία ενώπιον του εχθρού και ανικανότητα) δίνει εντολή να αποχωρήσει ο Ελληνικός Στρατός και να εγκαταλείψει τους 8.000 Έλληνες του Αϊδινίου στη μοίρα τους.

Αυτές τις τρεις μέρες ο Νίκος Αυγερίδης, Τοπικός Έφορος των Ελλήνων Προσκόπων, μαζί με δεκάδες ανήλικα παιδιά και τους αρχηγούς τους που φορούν γαλάζια μαντήλια, εγκαταλείπουν τις οικογένειές τους και τα σπίτια τους και προσπαθούν να βοηθήσουν τους ανθρώπους που υποφέρουν, Έλληνες και Τούρκους. Γλιτώνουν από φλεγόμενα σπίτια δεκάδες Τουρκάλες και μωρά, φροντίζουν αδιάκριτα τραυματίες και ξαφνικά συνειδητοποιούν ότι είναι η μόνη οργανωμένη ομάδα που συντρέπει τον πληθυσμό.

Τη φυγή του 4ου Συντάγματος ακολουθούν τρεις μέρες με εκτελέσεις, βιασμούς, ακρωτηριασμούς, βασανιστήρια και 4.000 νεκρούς. Όσοι αιχμαλωτίστηκαν χάθηκαν, εκτός από αυτούς που δέχθηκαν να αρνηθούν τον Εθνισμό τους.

Στις 18/6/1919, ακριβώς 94 χρόνια πριν, οι Τούρκοι βγάζουν από το υπόγειο του διοικητηρίου τον Νίκο Αυγερίδη που με νερό και ψωμί είχε μεταλάβει τους 31 Προσκόπους του και τους οδηγούν στις όχθες του ποταμού Εύδωνα.

Ο Αντάν Μεντερές (Ο μετέπειτα πρωθυπουργός της Τουρκίας που απαγχονίστηκε για διαφθορά) του ζητά να απαρνηθεί τον Εθνισμό του, απαντά «Ζήτω Ελλάς» και ο Τούρκος του βγάζει με ξίφος το ένα μάτι. Η απαίτηση επαναλαμβάνεται – η απάντηση επίσης, τότε γδέρνεται ζωντανός και το σώμα του πετιέται στον ποταμό Εύδωνα. Μαζί του και τα 31 παιδιά που έδωσαν την ίδια απάντηση.

Ο Νίκος Αυγερίδης δεν πήρε ντουφέκι να σκοτώ-

σει, δεν βίασε, δεν βασάνισε, φόρεσε το γαλάζιο μαντήλι του και έκανε αυτό που είχε υποσχεθεί. «Να βοηθά κάθε άνθρωπο, σε κάθε περίπτωση». Η οικογένειά του μπορεί να εκτελέστηκε σε μια ελληνική εκκλησία, στην αρμένικη ή στις σπηλιές του Τσακίρογλου που έγινε η τελική σφαγή. Δεν πήγε να τους σώσει, δεν κοίταξε καν να σώσει τον εαυτό του ούτε προσέφυγε σε ξένη πρεσβεία. Έσωσε πολλούς περισσότερους, Έλληνες και Τούρκους άμαχους, με όπλο τον ανθρωπισμό και την πίστη για προσφορά στο συνάνθρωπο κόντρα σε κάθε έννοια εθνικισμού, ακόμα και στο αντίκτο αίσθημα της αυτοσυντήρησης.

Ο Πρόσκοπος Νίκος Αυγερίδης ήταν προοδευτικός, ήταν ανθρωπιστής, οι Τούρκοι του χρωστούν μία συγγνώμη και οι Έλληνες ένα ευχαριστώ. Μα, περισσότερο από όλους οι πάνω από 32.000.000 Πρόσκοποι και τα 10.000.000 Οδηγοί όλου του κόσμου οφείλουν τη 18η Ιουνίου να στρέφουν τα βλέμματά τους προς το Αϊδίνιο, τον τόπο μαρτυρίας αυτών που έγραψαν τον ορισμό στο λήμμα "Πρόσκοπος".

Ας τους μιμηθούν Έλληνες και Τούρκοι Πρόσκοποι και ας συνεργαστούν για να αποκτήσει το Αϊδίνιο ένα Προσκοπικό μνημείο αντάξιο του μνημύτος που μας κληρονόμησαν. Η Ιστορία όμως δεν μπορεί να συνεχίσει να γράφεται οριζόντια. Ο κάθε νεκρός έχει αξία, το κάθε προσωπικό δράμα έχει ένα δίδαγμα, δεν είναι αριθμοί σε λευκές σελίδες. Ο Σχοινάς τα έριξε

στους Βενιζελικούς και γλίτωσε το απόσπασμα, τους 31 Προσκόπους τους βρήκε ο Ελληνικός Στρατός δύο μέρες μετά σε ένα κόκκινο ποτάμι.

Όσο για μένα; Ένας δειλός που έφτασε στη είσοδο της πόλης και γύρισε πίσω τρέχοντας να πηδήξει στην Ελλάδα. Ίσως να φοβήθηκα ότι δεν θα μπορούσα να τους μιμηθώ.

Την 18η Ιουνίου για την εκκλησία είναι η γιορτή του **Οσίου Εράσμου, Αγίου Λεοντίου** μάρτυρος εξ Αιγίνης. Θα μπορούσε να είναι και των μαρτύρων Προσκόπων Αϊδινίου. Στην επόμενη φυσική ή άλλη καταστροφή που θα δεις τα παιδιά του Αυγερίδη να στήνουν σκηνές, να ψάχνουν σε συντρίμια ή να σβήνουν πυρκαγιές, δώσε τους ένα ποτήρι νερό, είναι εκεί ώρες και δεν πρόκειται να στο ζητήσουν. Είναι οι δικοί μου μικροί ήρωες".

Για την αντιγραφή
Σταύρος Ιντζεγιαννης

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη
94 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ
ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΑΪΔΙΝΙΟΥ

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-ΡΕΜ".

Οι Αρχαιρεσίες του Συλλόγου Ιεροψαλτών της Ι.Μ. Πατρών

Μέσα σ' ένα κλίμα που θύμιζε περισσότερο γιορτή παρά εκλογές, διεξήχθησαν την περ. Κυριακή 22 Ιουνίου 2014 οι αρχαιρεσίες του Συλλόγου Ιεροψαλτών Πατρών και Περιχώρων «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ».

Σε σύνολο 91 ψηφισάντων έλαβαν.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο:

ΣΑΚΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 85, ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ ΠΑΥΛΟΣ 70, ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ 62, ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ 60, ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ 58, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ 58, ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ 53.

Για την ΟΜ.Σ.Ι.Ε:

ΣΑΚΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 79, ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡ-

**Η συγκρότηση σε σώμα θα γίνει
αύριο Κυριακή 29 Ιουνίου**

ΓΙΟΣ 65, ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ 62, ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ 62, ΜΥΛΩΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 46.

**ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΕΤΡΟΥ
και ΠΑΥΛΟΥ** (Ρωμανού)

ΙΕΡΑ ΠΛΗΗΓΥΡΙΣ

**Επί τη εορτή των Πρωτοκορυφαίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου 29
Ιουνίου 2014, το πρόγραμμα των Ιερών
Ακολουθιών είναι το ακόλουθο:**

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ: 7.00 μ.μ. Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος υπό του Αρχιμανδρίτου **π. Νεκταρίου Κωτσάκη**, Καθηγουμένου Ι.Μ. Ομπλού.

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ: 7.00 π.μ. Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' Θείου Κηρύγματος υπό του Αρχιμανδρίτου **π. Αρτεμίου Αργυρόπουλου**, Πρωτοσυγκέλλου της Ι.Μ. Πατρών και Καθηγουμένου της Ι. Μ. Αγ. Πάντων της Τριάδας.

***Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, στις 7.00 μ.μ.** Εσπερινός και Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας και Ιερών Λειψάνων.

ΤΑ ΨΑΡΑ ΣΥΓΚΙΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ

Ήταν το δειλινό του Σαββάτου 21 Ιουνίου. Το ημερολόγιο κατέγραφε τη μεγαλύτερη ημέρα του χρόνου. Στο ανηφορικό μονοπάτι που οδηγεί στη **Μαύρη Ράχη των Ψαρών** μία πομπή ανέβαινε αργά και ευλαβικά. Ο Μητροπολίτης, οι ιερείς, οι στρατιώτες του φυλακίου, οι ναύτες της φρεγάτας «**Νι-**

Κωνσταντίνος Χολέβας- Πολιτικός Επιστήμων

κηφόρος Φωκάς», εκπρόσωποι της Κυβερνήσεως και των τοπικών Αρχών, λίγοι προσκεκλημένοι και οι τριακόσιοι κάτοικοι του ηρωικού νησιού. Στον χώρο όπου ο Αντώνης Βρατσάνος ανατινάχθηκε μαζί με Ψαριανούς και Τούρκους τον Ιούνιο του 1824 τελέσθηκε Εσπερινός και επιμνημόσυνη δέηση. Η ολόμαυρη ράχη που ύμνησε ο Σολωμός μένει έτσι όπως την άφησαν οι Οθωμανοί καταστροφείς. Την ώρα που ο Σεβασμιώτατος Χίου, Ψαρών και Οινουσσών **κ. Μάρκος** μιλούσε για το Ολοκαύτωμα των Ψαρών όλοι ατενίζαμε δακρυσμένοι το απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου μας και προσπαθούσαμε να αναπαραστήσουμε με τη φαντασία μας τα γεγονότα. Στο τέλος όλο το νησί σείστηκε από τη βροντώδη φωνή των στρατιωτών και ναυτών που έψαλαν μαζί με τον Μητροπολίτη τον Εθνικό Ύμνο.

Ήμουν κι εγώ εκεί. Και ευγνωμονώ τον Θεό που μου έδωσε την ευκαιρία να ομιλήσω την επομένη ημέρα, Κυριακή, μετά τη Δοξολογία για να εκφράσω με τα πενιχρά εκφραστικά μου μέσα τον θαυμασμό του Έθνους μας προς τα ηρωικά Ψαρά και τους Ψαριανούς. Όσοι βρεθήκαμε εκεί ως ταπεινοί προσκυνητές συγκινηθήκαμε, αισθανθήκαμε υπερηφάνεια, θαυμάσαμε τη δύναμη ψυχής που κρύβει αυτός ο θαλασσοφιλήτος βράχος καταμεσής του Αιγαίου. Γονατίσαμε στα ερείπια του σπιτιού όπου γεννήθηκε ο **Κωνσταντής Κανάρης**, πυρπολητής, ναυμάχος και Πρωθυπουργός. Εντυπωσιαστήκαμε από τη δημιουργικότητα των αγοριών και κοριτσιών του σχολείου, που χόρεψαν δημοτικούς χορούς φορώντας παραδοσιακές στολές. Δώσαμε συγχαρητήρια στον Δήμαρχο **Κώστα Βρατσάνο** που αγωνίζεται να αναπτύξει το νησί παρά τις ελλείψεις και το αίσθημα απομόνωσης. Και υποσχέθήκαμε να αγωνισθούμε ο καθένας με τον τρόπο του ώστε η Πολιτεία να αναγνωρίσει επισήμως τα Ψαρά ως «**ηρωική νήσο**». Όπως καθιερώθηκε το Μεσολόγγι να ονομάζεται Ιερά Πόλις έτσι και τα Ψαρά δικαιούνται τη νομοθετημένη ονομασία «ηρωική νήσος». Άξιον και δίκαιον.

Όσοι είχαμε την ευλογία να μετάσχουμε στη μυσταγωγία του διημέρου εορτασμού και να διδαχθούμε από την αυτοθυσία και αγωνιστικότητα των Ψαριανών, παλιότερων και νεώτερων, θα ήμασταν περισσότερο ευτυχείς αν ο εορτασμός αυτός είχε προσλάβει Πανελλήνια εμβέλεια. Θα ήταν όφελος για την κοινωνία μας, την παιδεία μας και τη νεολαία μας αν η συμμετοχή των Ψαρών στους εθνικούς αγώνες γινόταν πιο γνωστή και διδασκόταν σωστά στα σύγχρονα ελληνόπουλα. Θα αποκτούσαν νόημα και ουσιαστικό περιεχόμενο οι σχολικές πενήνήμερες - και όχι πενταήμερες - εκδρομές των Λυκείων μας, αν βρισκόταν τρόπος να επιδοτηθούν από το Κράτος ορισμένες επισκέψεις μαθητών από όλη την Ελλάδα στον Ψαρών την ολόμαυρη Ράχη.

Αυτός ο τόπος ο μικρός, ο μέγας έδωσε στο Έθνος μας ένα ετοιμοπόλεμο στόλο όταν ακούστηκε το σάλπισμα της Εθνεγερσίας. Έδωσε λαμπρά παλληκάρια που πίστευαν στον Θεό και στην Πατρίδα. Τον **Κωνσταντή Κανάρη**, τον **Δημήτριο Παπανικολή**, τον **Κωνσταντίνο Νικόδημο** (τον τιμούμε με την ονομασία οδού κοντά στο Σύνταγμα), τον **Νικόλαο Αποστόλη** (το όνομά του φέρει δρόμος του Πειραιά), τον Εθνικό Ευεργέτη **Ιωάννη Βαρβάκη**. Ψαριανοί στήριξαν την ανοικοδόμηση της Νέας Ελλάδος όπου κι αν βρέθηκαν πρόσφυγες μετά τη σφαγή και την ερήμωση από τον τουρκικό στόλο τον Ιούνιο του 1824. Στην Μονεμβασία, στην Ερμούπολη, στην Ερέτρια- Νέα Ψαρά, στην Αίγινα, παντού έδειξαν την αγάπη τους στην Πατρίδα, τη σεμνότητά τους, την εργατικότητά τους.

Ο δαυλός του Αντώνη Βρατσάνου που ανατινάχθηκε επάνω στη Μαύρη Ράχη μάς φωτίζει εσασεί και διαλύει τα σκοτάδια. Εμπνεόμενοι από το ελληνορθόδοξο φρόνημα των Ψαριανών θα αντιμετωπίσουμε με θάρρος τη σύγχρονη κρίση!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

εκείνος Ιεράρχης- όμως ο π. Γερβάσιος, παρά το βαθύ σεβασμό και την απεριόριστο εμπιστοσύνη που έτρεφε προς τον όσιον εκείνον Αρχιερέα, επέμεινε να του δώσει την ευλογία του να εγκαταβιώσει εκεί, διότι το μοναστήρι αυτό είχε κερδίσει και αιχμαλωτίσει την καρδιά του από την πρώτη σ' αυτό επίσκεψή του. Ήτο άλλωστε από εκείνους που θέλουν να ευρίσκονται νύχτα και ημέρα «εις τας αυλάς του Κυρίου».

Εις την Μονή μας, ή καλύτερα εις την Μονή του, εγκαταβίωσε με διάθεση και πόθο φλογερό να αγωνισθή τον «καλόν αγώνα» εναντίον του πονηρού και εναντίον του «παλαιού ανθρώπου», που όλοι φέρουμε μέσα μας, έχοντας ως πρότυπόν του τους μεγάλους ασκητάς και οσίους πατέρας της Εκκλησίας μας. Επεδόθη εις την

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ π. ΓΕΡΒΑΣΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ (†1964)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

νός *επεθύμησα*» (Πράξ. 20,33). Δεν τον συνεκίνησαν ούτε τα χρήματα, ούτε η λαμπρότης της εμφανίσεως. Ήτο ένας άνθρωπος σεμνός, λιτός, ταπεινός, απλός. Και όταν εκυκλοφορούσε στην πόλη, και όταν ελειτουργούσε στον ναόν, δεν είχε την λαμπρότητα εις την εξωτερικήν εμφάνισιν. Αλλά είχε την άλλη λαμπρότητα, την οποιάν του έχριζε η χάρις του Αγίου Πνεύματος. Και

Του Μητροπολίτου πρώην Πατρών κυρού Νικοδήμου.

Αναδημοσίευση από το περιοδικό "Αποστολικός Λόγος" της ενορίας Αγίων Αποστόλων Πατρών, στο τεύχος Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 2008

έπρεπε να έχη κανείς το αισθητήριον το κατάλληλον, διά να διακρίνη σ' εκείνον τον απέριπτον άνθρωπον το πώς εξούσε τα μυστήρια, πώς εξούσε την λειτουργική ζωή, πώς ενεθουσιάζετο όταν εκήρυττε, πώς ωμλούσε υπεύθυνα στο εξομολογητήριον και στην κατηχητική προσφορά του (...).

Εδραστηριοποιείτο και ειργάζετο κυρίως εις τέσσα-

ρας τομείς: Εν πρώτοις ειργάζετο λειτουργικώς....Μαζί δε με τον λειτουργικόν αυτόν τομέα, εκαλλιεργούσε δεύτερον τον κηρυκτικόν τομέα....Τρίτος τομέυς ήτο η εξομολόγησις, εις την οποίαν εκδιδάσκει πάντα ώρες ατελείωτες, ημέρες και νύκτες, ο Γέροντας....Και τέταρτος τομέυς του ήτο ο κατηχητικός τομέυς....Ήτο δε, όπως είπαμεν, ακούραστος· όπως είναι δε γνωστόν, ποτέ δεν έκανε διακοπές· ούτε καλοκαίρια ήξερε, ούτε άλλους χρόνους διακοπών. Και ενθυμούνται οι παλαιότεροι ότι έλεγε χαρακτηριστικά: «αφού ο διάβολος δεν κάνει διακοπές, πώς μπορούμε εμείς να κάνωμε διακοπές και να του αφήνωμε ελεύθερο τον τόπο, να δουλεύη εκείνος και να κάνει τη ζημιά του;» (...).

Δια να καταλήξω εις την περιγραφήν του ως ανθρώπου απλού και ζηλωτού, πρέπει να προσθέσω ότι ήτο αφιερωμένος εις τον Θεόν, ολόψυχα και διά βίου. Και του ταιριάζει πάρα πολύ, αν έπωμεν δι' αυτόν το «*περισσότερως ζηλωτής υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων*» (Γαλ. 1, 14). Ήτο παραδοσιακός άνθρωπος, ο οποίος δεν εννοούσε να μετακινηθή ούτε κατά ένα ίωτα, ούτε κατά μία κεραία από ό,τι είναι γραμμένον στον νόμο του Θεού, στους κανόνες της Εκκλησίας, και εις την λειτουργικήν ζωήν της Εκκλησίας. Με αυτή την ακεραιότητα και αυτόν τον ζήλον ειργάσθη ώστε να του αρμόζη ο χαρακτηρισμός ως «ζηλωτού». Εκείνοι που δεν τον κατενόησαν, τον έλεγαν φανατικόν. Αλλ' όχι, δεν ήτο φανατικός! Ζηλωτής μόνον ήτο. Φανατικός θα πεί τυφλωμένος άνθρωπος, ο οποίος βλέπει με παρωπίδες, και από ένα πείσμα αντιδρά, και επιμένει πεισματικά στη γνώμη του, για να υποστηρίξη εκείνα που θέλει να υποστηρίξη.

Αλλά ο ζηλωτής είναι ο φωτισμένος άνθρωπος που εκείνα που υποστηρίζει, και στα οποία επιμένει, έτσι τα πιστεύει και τα κατανοεί, και γι' αυτό επιμένει. Και τα «κατανοεί» όχι αυθαίρετα, αλλά με φωτισμόν και με επιχειρήματα και με λόγον πραγματικών. Μπορεί να επιμένει μέχρι τέλους και μέχρι κεραίας, και εις τον πούν ότι είναι των άκρων. Εκείνος θα δύναται να λέγη: «*περισσότερως ζηλωτής υπάρχω των πατρικών μου παραδόσεων*». Έτσι το νοιώθω, έτσι το ζώ, έτσι το πιστεύω, έτσι το υπερασπίζω και το υποστηρίζω.

συστηματικήν μελέτην της Αγίας Γραφής, των Ι. Κανόνων, των βίων των Αγίων, και των συγγραμμάτων των Πατέρων της Εκκλησίας, και ταυτόχρονα εις την άσκη-

σιν, την προσευχήν, την νηστεία, την αγρυπνία, την υποκοή και προπάντων εις την καλλιέργειαν της πίστεως και της ελπίδος εις τον Θεόν και τον θείον έρωτα προς τον Νυμφίον της ψυχής του, Χριστόν. Πόση εφαρμογή είχαν τα χρόνια εκείνα διά τον δόκιμον μοναχόν Γεώργιον (έτσι ελέγετο πριν του δοθή κατά

την μοναχικήν κουράν το όνομα *Γεβάσιος*) τα λόγια του ψαλμωδού: «Ως αγαπητά τα σκηνώματά σου Κύριε των δυνάμεων. Επιποθεί και εκλείπει η ψυχή μου εις τας αυλάς του Κυρίου. Η καρδιά μου και η σάρξ μου ηγαλλιάσαντο επί Θεόν ζώντα» (Ψαλμ. 83, 1).

Με την πάροδον του χρόνου τον ευρίσκομεν ιεροσπουδαστήν της Ριζαρείου Σχολής και εν συνεχεία φοιτητήν της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εις την Ριζάρειον Σχολήν ηγυήθησε να έχη διευθυντήν το μεγάλο άγιο των νεωτέρων χρόνων, τον Νεκτάριον (Κεφαλάν), Μητροπολίτην Πενταπόλεως, ο οποίος υπερβαλόντως τον ηγάπησε και εξετίμησε τας αρετάς και τας ικανότητάς του, και σε μια στιγμή ενθουσιασμού και εμπνεύσεως είπε τα προφητικά διά τον μαθητήν του λόγια, ότι δηλ. εις το πρόσωπόν του βλέπει τον αυριανόν πνευματικόν ηγέτην, τον αυριανόν ταγόν της Εκκλησίας. Κατά το διάστημα των σπουδών του εις Αθήνας (τις σπουδές του στη Θεολογική Σχολή επεράτωσε την 19/3/1914) έγινε η μοναχική κουρά του και η χειροτονία του εις Διάκονον. Και οι δύο, άγνωστο διά ποίους λόγους, έγιναν από τον Αρχιεπίσκοπο Άρτης Γεννάδιο. Ο εν λόγω Ιεράρχης έστειλε εις την Αρχιεπισκοπικήν Επιτροπήν Πατρών (ιδίoti η Αρχιεπισκοπή Πατρών εκήρρευε) το υπ' αριθ. Πρωτ. 1179/Διεκπ. 657/3-5-1904 έγγραφόν του, το οποίον εκοινοποιήθη από την ως άνω Επιτροπήν εις το ηγουμενοσυμβούλιο της Μονής μας. Το έγγραφο αυτό έχει ως εξής:

Βασίλειον της Ελλάδος
Ο Αρχιεπίσκοπος
Άρτης
Αθήναις 3^η Μαΐου 1904.
Προς την Αρχιεπισκοπικήν Επιτροπήν Πατρών

Γνωστόν ποιούμεθα τη Επιτροπή ότι τον δόκιμον της Ι. Μονής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου κοινολεκτουμένης Γηροκομείου Γεώργιον Χ. Παρασκευόπουλον παρ' ημίν διατελέσαντα τοιούτον και πάντα τα προσόντα κεκτημένον τη προτάσει του οικείου Ηγουμενοσυμβουλίου (σημ. ιδική μου, εννοεί μάλλον Ηγουμενοσυμβούλιον Μονής της Άρτης) εκείραμεν μο-

ναχόν τη 30^η Αυγούστου παρελθ. έτους μετονομάσαντες αυτόν Γερβάσιον και διάκονον χειροτονήκαμεν τη 2^η Σεπτεμβρίου παρελθ. έτους εν τη Ι. Μονή Θεοτοκίου της εμής ποιμαντορίας· την δε απόκαρσιν και χειροτονίαν αυτού ενέκρινε και η Ιερά Σύνοδος διά των από 14 Νοεμβρίου παρελθ. έτους υπ. αριθ. 2569 και από 15 Μαρτίου ενεστώτος έτους και υπ' αριθ. 3279 εγγράφων αυτής. Ταύτα παρακαλείται η Επιτροπή γνωρίσαι και τω οικείω Ηγουμενοσυμβούλιω (σημ. ιδική μου εννοεί προφανώς το Ηγουμενοσυμβούλιον της Μονής Γηροκομείου).

Εκ των επισήμων τούτων εγγράφων δεν πληροφορείται ο αναγνώστης μόνον διά τον χρόνον και τον τόπον της αποκάρσεως του, το μοναχικόν του όνομα, τον αρχιερέα ο οποίος τον έκειρε μοναχόν, και την χρονολογία της εις Διάκονον χειροτονίας του, αλλά και το ότι ο π. Γερβάσιος είχε την αναφοράν του εις την Ι. Μονήν Γηροκομείου, της οποίας από τότε κατέστη πλέον αδελφός τίμιος και εκλεκτός μέχρι της οσίας κοιμήσεώς του.

Επανελθών εις την Μονήν της μετανοίας του, και ενώ ακόμη ήτο φοιτητής της Θεολογικής Σχολής, χειροτονήθη εις το καθολικόν της Ι. Μονής τη 13/9/1910 πρεσβύτερος υπό του Αρχιεπισκόπου Πατρών Αντωνίου (Παράσχη), ο οποίος τον ώρισε την επομένην ακριβώς ημέραν πρωτέκδικον. Μετά την περάτωση των σπουδών του και τον διορισμόν του ως Ιεροκήρυκος Πατρών ο Αρχιεπίσκοπος Αντώνιος τον προεχείρισεν εις Αρχιμανδρίτην το 1914.

Κατά το ίδιο έτος (1914) καλείται να υπηρετήσει ως καθηγητής εις το Α' Ελληνικό Σχολείο της νήσου Σύρου. Δεν πέρασε όμως πολύς καιρός και η Μονή του τον εκάλεσε να εγκαταλείψη την θέσιν του και να επιστρέψη εις την Μονήν του, διότι τον είχε ανάγκη και εκείνος με συγκινητική και παραδειγματική προθυμία και αυταπάρνηση παραιτείται από την θέσιν του, εγκαταλείπει αυθημερόν τη δημόσια αυτή υπηρεσία και επιστρέφει εις την Μονήν του, πριν ακόμη γίνει αποδεκτή η παραίτησίς του!

Εδώ εις τον γνώριμον δι' αυτόν τόπον, στο Μοναστήρι της Παναγίας συνεχίζει με ζήλο πολύ τα πνευματικά του αθλήματα. Τώρα όμως από υπεύθυνες διοικητικές θέ-

σεις της Μονής. Στις 4 Δεκεμβρίου 1915 διορίζεται από τον Αρχιεπίσκοπο Πατρών Ηγουμενοσύμβουλος και εν συνεχεία εκλέγεται Ηγούμενός της, της εκλογής του επικυρωθείσης διά της υπ' αριθ. 4086/1916 αποφάσεώς του Αρχιεπισκόπου Αντωνίου.

Με τον διορισμόν του ως Ηγουμένου ανοίγεται ενώπιόν

του νέο πεδίο δράσεως, νέες ευθύνες και νέα καθήκοντα. Επιδίδεται αμέσως με αυταπάρνηση και ενθουσιασμό, με θάρρος και δύναμη εις την αναβάθμιση της Μονής της Μετανοίας του. Πόθος του ήτο να ανυψωθή η στάθμη της πνευματικότητας των πατέρων της Ι. Μονής και να καταστή αυτή διά την πόλιν των Πατρών θρησκευτικός φάρος μεγαλύτερου βεληνεκούς. Προς τούτο έπρεπε να έλθη εις σύγκρουσιν με το υπάρχον καθεστώς εις την Μονήν. Και δεν εδίστασε να το πράξη ο γενναίος και «θηγόρος οπλίτης της παρατάξεως Κυρίου». Ένα δε από τα σπουδαιότερα μέτρα που έλαβε διά την πραγμάτωσιν του στόχου αυτού ήτο η μετατροπή της Μονής από ιδιόρρυθμη εις κοινοβιακήν. Ο κοινοβιακός τρόπος της ζωής των μοναχών άλλωστε, ως γνωστόν, είναι ο ενδεδειγμένος και ο ωρισμένος από τας μοναστικές διατάξεις των αγίων Πατέρων της Εκκλησίας. Όμως δεν είχε επαρκώς προετοιμασθή το έδαφος διά μία τοιαύτης σημασίας και σπουδαιότητας ριζική μετατροπή. Έτσι το μέτρον αυτό δεν συνήνευσε μόνον την αποδοχήν ή και την υποστήριξιν από μερίδα ευσεβών πνευματικών αγωνιστών συμμοναστών του, αλλά και την σφοδράν αντίδρασιν από άλλους. Οι τελευταίοι έθλιψαν βαθύτατα την ουρανοπόδοτον ψυχήν του. Και ούτω, δοκιμάσας ισχυρή ψυχολογική και συνειδησιακή πίεση «εξήλθε» της αγαπημένης του Μονής με πόνο ψυχής βαθύ και ασφαλώς και με την έγκριση του επισκόπου του.

Ηθέλησε όμως αναχωρώντας από την Μονήν να μείνη σε τέτοια απόσταση από αυτήν, ώστε να του είναι δυνατό να ακούη το «τάλαντον» και την καμπάνα της. Έτσι εγκατεστάθη πλησίον της Μονής, ετέλει δε το μυστήριον της Μετανοίας και Εξομολογήσεως με την συγκατάθεσιν της Μονής του εις το Μετόχιον αυτής, τον προφήτην Ηλία. Αυτή τη στιγμή έρχονται στο νού μου τα λόγια του ψαλμωδού: «επί των ποταμών Βαβυλώνας εκεί εκαθήσαμεν και εκλαύσαμεν εν τω μνησθήναι ημάς την Σιών» (Ψαλμ. 136, 1) και του υμνωδού «εκάθησεν Αδάμ απέναντι του Παραδείσου...». Νομίζω όμως ότι η «έξοδος» αυτή του ι. πατρός έγινε κατ' ευδοκίαν Θεού. Ο Θεός τον είχε προικίσει με τέτοια και τόσα προσόντα, διότι τον προώριζε να γίνη ηγέτης πνευματικός του Λαού του. Δεν το είχε πεί ο πνευματοφόρος και επισημότερος άγιος των νεωτέρων χρόνων; Δεν είπε ο πράγματι άγιος διευθυντής του στη Ριζάρειο Σχολή ότι στο πρόσωπό του βλέπει τον αυριανό ηγέτη, τον ταγό της Εκκλησίας;

Νομίζω στην περίπτωση του συνέβη κάτι ανάλογο με εκείνο που συνέβη στη ζωή του χρυσορρήμονος πατρός της Εκκλησίας, του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Μετά το θάνατο της μητρός του έφυγε στην έρημο και έγινε μοναχός. Στην έρημο υπεβλήθη σε αυστηρότατες ασκήσεις και αδιάκοπη μελέτη των αγίων Γραφών. Με την άσκηση όμως και την ιερά μελέτη του λόγου του Θεού ώριμασε πνευματικά. Και ο Θεός, «ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου», όταν ήλθε ο κατάλληλος καιρός τον επεσκέφθη διά της δοκιμασίας βαρειάς ασθενείας. Και έτσι τον «ηνάγκασε» να επανέλθη στην κοινωνία. Γιατί τον προώριζε να γίνη το μεγαλύτερο μετά τον απόστολο Παύλο ανάστημα της Εκκλησίας. Ο μέγας ποιμήν και κήρυξ και ερμηνευτής των μυστηρίων της πίστεως. Έτσι περίπου και εδώ. Από τότε που «εξήλθε» της Ι. Μονής ο π. Γερβάσιος έγινε διά την πόλιν του Πρωτοκλήτου ο Διδάσκαλος, ο Κατηχητής, ο Μυσταγωγός των μυστηρίων της πίστεως, ο πατέρας του Λαού του Θεού, ο «παππούλης» των φτωχών και των προσφύγων, ο απλανής εις Χριστόν οδηγός της νεότητος.

Παρά ταύτα ποτέ δεν ελησμόνησε το Μοναστήρι του. Αλλά ούτε και η Μονή τον πρώην Ηγούμενό της και πολυτάλαντο Γηροκομήτη αδελφό της. Έτσι κάθε φορά που η Μονή αντιμετώπιζε προβλήματα, εκείνος έδινε δυναμικά το παρόν. Την εβοήθησε επί παραδείγματι εις την προσπάθειαν της να διαφυλάξη ζωτικό χώρο διά την ύπαρξιν και λειτουργίαν της, όταν με την έλευση των προσφύγων της μικρασιατικής καταστροφής διέτρεξε η Μονή τον κίνδυνο όχι μόνον να χάση και τα ελάχιστα περιουσιακά στοιχεία που της είχαν απομείνει αλλά και αυτή την αναγκαία διά την υπόστασή της ησυχία, αφού υ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛΙΔΑ

πήρξε μεγάλος κίνδυνος οι εγκαταστάσεις των αναξιοπαθούντων προσφύγων να φθάσουν μέχρι την αυλή σχεδόν της μονής. Άλλο στοιχείο που φανερώνει ότι ο π. Γερβάσιος ένοιωθε μοναχός της Μονής Γηροκομείου είναι η φυλασσομένη στα αρχεία της Μονής αναφορά του που φέρει ημερομηνία 22-7-1931 και έχει ως εξής:

Προς τον Πανοσιώτατον Ηγούμενον της Ιεράς ημών Μονής.

Αναφέρω υμίν ότι κατόπιν εγγράφου κλήσεως υπ' αριθ. 368/18-7-1931 του κ. Πταισματοδίκου Α' Τμήματος Πατρών, υποχρεούμαι κατά νόμον να εμφανισθώ ενώπιον του προς ανάκρισιν. Προς τούτο σήμερα και περι

καμπάνας διακόπτουν κάθε κίνηση για την προετοιμασία της αναχώρησης. Η μικρή Εκκλησία πλημμυρίζει για τελευταία ίσως φορά -ποιος ξέρει;- από πιστούς, και οι κανδήλες της Παναγίας και του Σταυρωμένου, μαζί μ' ένα κερί που καίγεται στην Αγ. Τράπεζα σκορπούν το φώς τους και φωτίζουν τα ωχρά πρόσωπα των προσκυνητών σαν ένα φώς ελπίδος. Έτσι μέσα σ' ένα περιβάλλον αφάνταστα υποβλητικό η λειτουργία αρχίζει. Ιερουργεί ο **Αρχιμανδρίτης του μοναστηριού** (σημ.: ιδική μου η υπογράμμιση) και πρώην Πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, τον βοηθεί ο ηγούμενος πάτερ Αρτέμιος και ψέλνουν οι μο-

Οι συνεργάτιδες του Γέροντος στο Ιεραποστολικό του έργο

ώραν 4 μ.μ. θέλω κατέλθει εις την πόλιν, οπόθεν θα επιστρέψω το εσπέρας.

**Μετά σεβασμού
Αρχιμ. Γερβ. Παρασκευόπουλος.**

Από το κείμενο αυτό προβάλλει ο σεβασμός του προς τον Ηγούμενον της Μονής και προς τους κανονισμούς των Ι. Μονών, κατά τους οποίους δεν επιτρέπεται άνευ λόγου και γνώσεως του Ηγουμένου (ή και αδείας) έξοδος εκ της Ι. Μονής εγκαταβιούντων μοναχών, η ευθεία εις τους νόμους της πολιτείας, αλλά προβάλλει επιπλέον και το ότι ανευρίσκωμεν αυτόν διαβιούντα εις την Μονήν το καλοκαίρι του 1931. Συνεπώς η σχέση με την Μονή και η εις αυτήν σωματική παρουσία ήτο επιθυμητή εις αυτόν, αλλά και ότι η Μονή edέχετο την εις αυτήν διαμονή του ευχαρίστως.

Εντυπωσιακή είναι η επιβλητική παρουσία του κατά το συγκλονιστικό διά την Μονήν της Παναγίας γεγονός της

ναχοί. Μετά το ευαγγέλιο μιλάει στους πιστούς, με συμβολισμό και γοητεία ο πάτερ Γερβάσιος, για τους διωγμούς του Μ. Αθανασίου και της Εκκλησίας... Μπροστά στη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, που είναι στη μέση ακριβώς της Εκκλησίας, εμφανίζεται στο τέλος της λειτουργίας ο πάτερ Γερβάσιος τριγυρισμένος από τον ηγούμενο και τους μοναχούς και ακούγονται ψάλλοντας μαζί το «Τη Θεοτόκω εκτενώς νυν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί και ταπεινοί...». Η εικόνα του περιβάλλοντος τούτη τη στιγμή γίνεται ανώτερη από κάθε περιγραφή. Τα μάτια όλων απότομα υγραίνονται και τα δάκρυα κυλούν στα πρόσωπά τους... Πρώτοι σταυροκοπιούνται κι ασπάζονται την αγία εικόνα ο Γερβάσιος και ο ηγούμενος, ενώ τα δάκρυα κυλώντας από τα πρόσωπά τους ραντίζουν τις πλάκες και οι λυγμοί πνίγουν τη φωνή τους...» (Ελευθ. Μαρινέλλη, *Παναγία η Γηροκομίτισσα*.... Β' έκδοση, σελ. 168-173).

Ας σημειωθή ακόμη ότι ο π. Γερβάσιος έδωσε στη Μο-

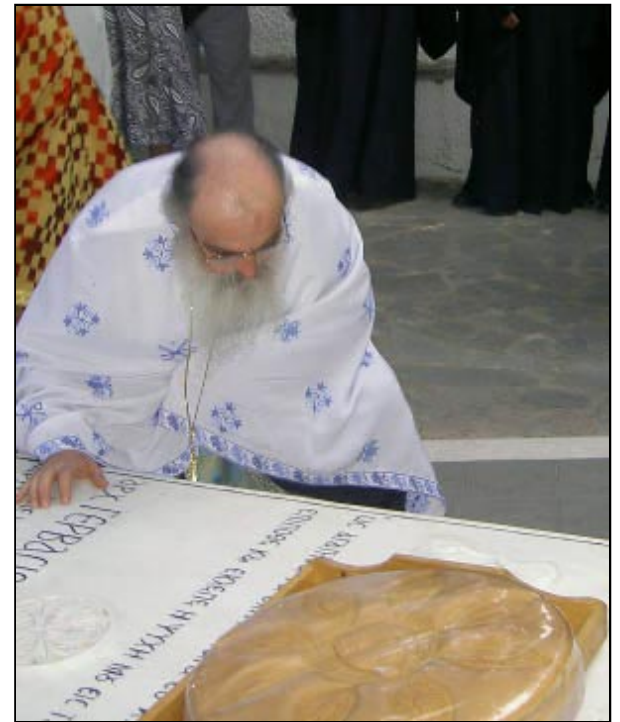

Ο π. Γερβάσιος, πάντα κοντά στα παιδιά

«επιτάξεως» της το 1943 από τους Γερμανούς κατά την Ιταλογερμανική κατοχή των Πατρών. Τότε πρωτοστάτησε μαζί με τον Ηγούμενο της Μονής π. Αρτέμιο Δρόσο να διαφυλαχθούν τα κειμήλια και οι θησαυροί της Μονής και να μεταφερθούν εις την Μονή Αγ. Νικολάου Μπάλα, η οποία εξηρτάτο από την Μονήν Γηροκομείου. Στο σημείο αυτό θα δανεισθώ μερικά αποσπάσματα από όσα έγραψε διά την παρουσία και τη συμβολή του π. Γερβάσιου στην περιπέτεια αυτή της Μονής του ο υπέροχος πατρινός δημοσιογράφος **Δημ. Λάγαρης**. «... 18 Ιανουαρίου 1943. Η ώρα είναι 5.30' πρωί που ξεκινάμε για τη Μονή Γηροκομείου, για να παρευρεθούμε στην τελευταία λειτουργία της Εκκλησίας του μοναστηριού... Ύστερα από κάμποση ώρα φθάνουμε επί τέλους... οι ήχοι της

νή το παρών και κατά την επαναφορά της Γηροκομιτίσσης από την εις Μπάλα «εξορίαν» της (31/10/1943), καθώς επίσης ότι ανταπεκρίθη εις την πρόσκλησιν του Ηγουμενοσυμβουλίου, όταν εκείνο μετά την λήξιν της εις Ι. Μονή Μπάλα «εξορίας»-περιπετείας εξήτησε την ιδικήν του βοήθεια, καθώς και των άλλων μελών της αδελφότητας «διά την αντιμετώπισιν προκυψάντων ζητημάτων και αναγκών». Αλλά και η Ι. Μονή τον διευκόλυνε στα πλαίσια των δυνατοτήτων της εις το ποιμαντικόν του έργο. Έτσι βλέπομε να φιλοξενούνται οι κατασκηνώσεις του π. Γερβάσιου εις το μετόχι της, τον προφήτη Ηλία, αλλά και εις αυτόν τον αύλειο χώρο της Μονής.

Τέλος θα ήθελα να προσθέσω, ότι η αγάπη του προς το Μοναστήρι του φάνηκε και από το γεγονός, ότι όλα

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Γηροκομείου π. Συμεών Χατζής, στον τάφο του π. Γερβασίου Παρασκευόπουλου, στα Κ. Συχαϊνά

σχεδόν τα πνευματικά του τέκνα, που ήθελαν διά την αγάπη του Χριστού να ακολουθήσουν τον άγαμο βίο έγιναν, με τη συγκατάθεσή του ασφαλώς, μοναχοί της Μονής μας. Και τον ευγνωμονούμε και δι' αυτό, διότι όλοι τους διεκρίθησαν και διακρίνονται διά την ευσέβειαν, την αφοσίωσιν, ή και τους αγώνας των διά την ορθόδοξον πίστιν και το εξαίρετον ήθος των. Όπως οι ανυψωθέντες εις το ύπατον εκκλ. αξίωμα του Αρχιερέως μακαριστοί Μητροπολίται Φωκίδος

Χρυσόστομος (Βενετόπουλος) και Ύδρας **Ιερόθεος** (Τσαντίλης), όπως οι Αρχιμανδρίται, ο αλησμόνητος, **π. Κωνσταντίνος Οικονόμου**, Ιεροκήρυξ και ο **π. Νικόδημος Πετρόπουλος**, όπως ο αείμνηστος **π. Αμφιλόχιος Θεοδωρίδης**, Μοναχός, τον οποίο με πολύ σεβασμό και νοσταλγία ενθυμούνται οι κάτοικοι της περιοχής Γηροκομείου διά τας υπέρ αυτών ποικίλας εκδηλώσεις της πατρικής αγάπης του. Μνημονεύω επίσης στο σημείο αυτό την εξαιρετική προς την Παναγία τη Γηροκομίτισσα ευλάβεια του μεγάλου ασκητού των Πατρών των τελευταίων δεκαετιών και ακαμάτου κατηχητού, του ζήσαντος εκουσίως βίον πένητος διά Χριστόν, σκενοτάτου του συνεργάτου, του αοιδίμου **Γεωργίου Οικονόμου**.

Ταπεινά παρακαλώ τον **άγιο Θεό** να μνησθή των υπέρ Αυτού και της Εκκλησίας Του κόπων του μακαρίου και αοιδίμου π. Γερβασίου και να κατατάξη την μακαρίαν ψυχήν αυτού εν ταις σκηναίς της άνω Ιερουσαλήμ μετά των οσίων και αγίων Πατέρων και Διδασκάλων της Εκκλησίας, αυτόν δε να μη παύση να ευλογή την αδελφότητα της Ι. Μονής του, τους συνεχιστάς του ιεραποστολικού έργου του και την πόλιν ημών άπασαν εις τους αιώνας. Αμήν.

Αμφια του Γέροντος

«Αν θέλετε **Άριστη εκπαίδευση**, αγάπη και φιλία, Καθόλου μην το σκέφτεσθε ελάτε στην **ΑΛΕΞΙΑ!**»

Το κίνημα σώζει ζωές

Για Άριστη ενημέρωση στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας

Για Άριστη και επιτυχή 100% εκπαίδευση σε οχήματα Όλων των κατηγοριών, Α-Β-Γ-Δ-Ε

Για Άριστη και Ασφαλή οδήγηση

Σχολή οδηγών των αδελφών **Αλεξίας και Διονύση Μαυροειδή** (Σταθερή αξία στην εκπαίδευση!)

Εκπαιδευτές οδηγών, Πανεπιστημιακού επιπέδου, με κορυφαίες γνώσεις και πολύχρονη πείρα στην **εκπαίδευση οδηγών**

Αναλαμβάνουμε αναθεώρηση διπλωμάτων, επεκτάσεις κλπ.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ:
Σε πολύτεκνους – φοιτητές – εθελοντές αιμοδότες και οικονομικά αδύνατους συνανθρώπους μας

Κορίνθου 400, Πάτρα Τηλ. 2610-336333
6977-535353, 6996-171717.

Ανθρωπιστική βοήθεια στους πημμυροπαθείς της Σερβίας, από την Ι.Μ. Πατρών

Ο Πατραϊκός Λαός για μια ακόμα φορά έδειξε το μεγαλείο της αγάπης του, ανταποκρινόμενος στο κάλεσμα του Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσόστομου, προκειμένου να συγκεντρωθεί βοήθεια για τους πλημμυροπαθείς αδελφούς μας στη Σερβία.

Στην προσπάθεια αυτή συνεργάστηκε με την Ιερά Μητρόπολη ο σύνδεσμος Ελληνοσερβικής Φιλίας «Αγία Σοφία-Άγιος Σάββας», του οποίου πρόεδρος τυγχάνει ο Πρωτοπρεσβύτερος **Ερμόλαος Μασσαράς**.

Η πρώτη αποστολή είχε φύγει προ ολίγων ημερών και ακολούθησε η δεύτερη.

Την αποστολή συνόδευσαν οι Πρωτοπρεσβύτεροι της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών: **π. Ερμόλαος Μασσαράς**, **π. Βασίλειος Δημητρόπουλος** και **π. Κανέλλος Φερτά-**

Δεκαπέντε χρόνια συμπληρώνονται από την μεγαλύτερη σφαγή του 20ου αιώνα, που έγινε στην Γιουγκοσλαβία. Και τότε η ανθρωπιστική βοήθεια της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών στους αδελφούς μας Σέρβους, ήτο τεράστια

τεράστιο κοινωνικό έργο, γιατί ανακάλυψαν ότι, όσο προσεγγίζει κάποιος το Θεό τόσο πιο πολύ ανακαλύπτει και πλησιάζει τον άν-

βονταν στο βωμό του ιμπεριαλιστικού επεκτατισμού.

Ιερείς της Ι.Μ. Πατρών, με τις ευλογίες του Μητροπολίτου πρώην Πατρών **κυρού Νικοδήμου**, αψηφώντας τον όποιο κίνδυνο και ενδεχόμενοι πολλές φορές με στρατιωτικά ρούχα παραλλαγής μετέβησαν δεκάδες φορές στην γείτονα χώρα, προσφέροντάς τους τόνους από τρόφιμα, φάρμακα και ρουχισμό, περίσσειμα αγάπης του Πατραϊκού Λαού.

Ενθυμήθηκα γράφοντας τις σκέψεις αυτές, την “εξομολόγηση” του νυν Αχαιοῦ Βουλευτοῦ κ. **Νικολάου Τσούκαλη**, σε κατ’ ιδίαν συζήτηση.

“Υπήρξα και εγώ συνοδός σε κάποια από τις αποστολές αγάπης της Εκκλησίας, μαζί με Ιερείς και άλλους Λα-

τα (με μικρή ταχύτητα και χωρίς φώτα για να μην γίνουν αντιληπτοί από τους εισβολείς) μετέφεραν την ανθρωπιστική βοήθεια έχοντας συνοδούς μόνο τους Ιερείς!”.

Δοξάζουμε, αγαπητοί μου το Θεό, που μας δίδει Ιερείς ειλικρινείς, με εκκλησιαστικό φρόνημα, οι οποίοι εργάζονται με ανιδιοτέλεια και αφοσίωση

Αναμνηστική φωτογραφία του Πατριάρχου Σερβίας κ. Ειρηνάιου με τους Πατρινοὺς συνοδούς της ανθρωπιστικής βοήθειας

κῆς συνοδευόμενοι και από λαϊκούς αδελφούς μας.

Η ανθρωπιστική βοήθεια παρεδόθη εις την πόλιν Πάρατιν, η οποία έχει υποστεί μεγάλες καταστροφές.

Η πρώτη αποστολή είχε παραδοθεί στην πόλη Ομπρένοβατς, η οποία επίσης έχει υποστεί βιβλική καταστροφή, ώστε να έχει εγκαταλειφθεί από τους κατοίκους της.

Στην πόλη που παρεδόθη η δεύτερη αποστολή τουλάχιστον 1200 οικογένειες ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες, ενώ 50 συνάνθρωποι μας έχουν χάσει τη ζωή τους.

Η εκ Πατρών αποστολή επισκέφθη τον **Μακαριώτατο Πατριάρχη Σερβίας κ. Ειρηνάιο**, στον οποίο μετέφερε τους χαιρετισμούς και την αγάπη του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου** και του **Πατραϊκού Λαού**. Επίσης επισκέφθησαν την πόλη Νις, και τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη **κ. Ιωάννη**, ως και τον Σχολάρχη της Ιερατικής Σχολής Νις, Πρωθιερέα **π. Μιλούτιν**. (Στη σχολή φιλοξενήθηκαν για ένα βράδυ).

Οι εκ Πατρών Κληρικοί και Λαϊκοί επέστρεψαν στην Πάτρα μεταφέροντες τις ευχαριστίες του Πατριάρχου Σερβίας προς την Εκκλησία των Πατρών και τον Πατραϊκό Λαό, για την βοήθεια στους πληγέντες Σέρβους αδελφούς μας.

Το παραπάνω κείμενο πήραμε από το σαϊτ της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών. **Είναι επιβεβλημένο όμως να καταθέσουμε σύντομες σκέψεις.**

Όποιος πιστεύει στον Θεό της αγάπης και της κενωτικής θυσίας, πιστεύει και στον κατ’ εικόνα Θεού πλασμένο άνθρωπο, και όχι μόνο δεν αδιαφορεί γι’ αυτόν, αλλά τον θεωρεί ως «πλησίον».

Τέτοιον αγώνα έκαναν μεταξύ των άλλων Αγίων της Εκκλησίας μας και οι Τρεις Ιεράρχες, αυτοί οι μεγάλοι δάσκαλοι της Εκκλησίας μας και της Οικουμένης, οι οποίοι δεν έμειναν στη θεωρία, αλλά παρουσίασαν ένα

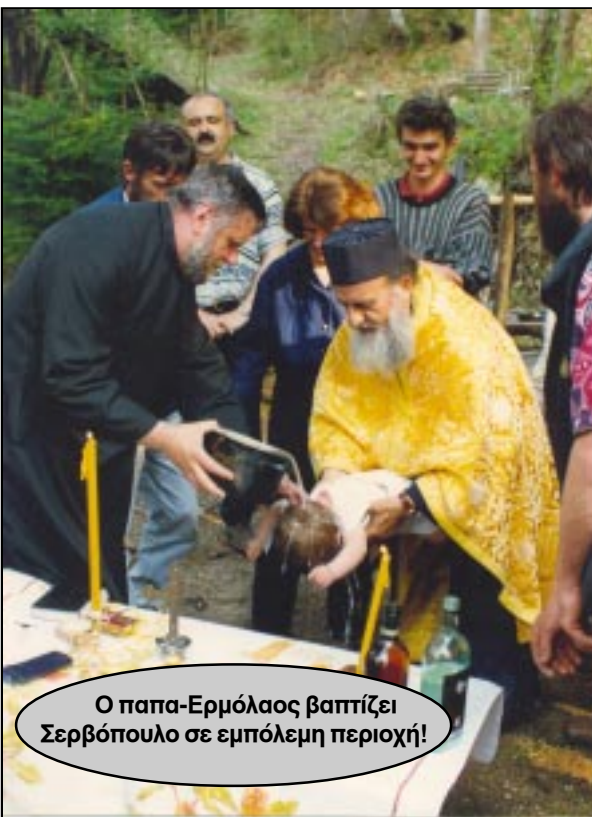
θρῶπο. Στην καρδιά τους ρίζωσε η εντολή της αγάπης προς τον πλησίον, πού τους οδήγησε στην υψίστη μορφή τελειότητας, δηλ. στη θέωση.

Το χριστεπώνυμο πλήρωμα της Ι.Μ. Πατρών έχοντας στο πηδάλιο έναν Επίσκοπο ιδιαίτερα ευλογημένο και φωτισμένο από τον Παντοκράτορα Θεό, οδηγεί τα βήματά του εις νομάς σωτηρίους.

Ο νους αγαπητοί μου αναγνώστες, πηγαίνει 15 χρόνια πίσω, σ’ εκείνες τις μέρες του Μαρτίου του 1999 όταν ξεκινούσε, λίγα

Οι συνοδοί Ιερείς μας, μετέφεραν στον Πατριάρχη Σερβίας κ. Ειρηνάιο και μέσω του “Ε” την αγάπη του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου προς τον Σερβικό Λαό. Αναγνώσκει το πρωτοσέλιδο του “Ε” της 14ης Ιουνίου, όπου ο Επίσκοπός μας έκανε έκκληση στον Πατραϊκό Λαό για ανθρωπιστική βοήθεια στην γείτονα δοκιμαζόμενη χώρα.

Ο παπα-Ερμόλαος βαπτίζει Σερβόπουλο σε εμπόλεμη περιοχή!

χιλιόμετρα βορείως των ελληνικών συνόρων, η τελευταία μεγάλη σφαγή του 20ου αιώνα. Τότε, που τα Βαλκάνια φλέγονταν απ’ τις αεροπορικές επιδρομές της βορειοατλαντικής συμμαχίας και ένα ολόκληρο έθνος, η τότε ομοσπονδιακή δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, συντρί-

ψήθηκε. Όταν είδαμε και ακούσαμε να σφυρίζουν γύρω μας οι βόμβες και οι πυροβολισμοί εγκαταλείψαμε τη προσπάθεια, εμείναμε στα σύνορα και το βράδυ Γιουγκοσλαβικά στρατιωτικά οχήμα-

στον αμπελώνα του Κυρίου.

*** Από το αρχείο του “Ε” δημοσιεύουμε φωτογραφίες από τον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας.**

Ο π. Χρύσανθος και ο π. Ερμόλαος στην είσοδο στρατιωτικού αεροσκάφους

Οι Αρχιμανδρίτες π. Γερβάσιος Χριστοδουλόπουλος, π. Χρύσανθος Στελλάτος, και ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ερμόλαος Μασσαράς, σε στρατιωτικό αντίσκηνο το 1999 στην πρώην Γιουγκοσλαβία

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΤΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ξεκίνησε στον Ιερό Ναό μας το θερινό πρόγραμμα, με την τέλεση καθ’ εκάστη Κυριακή δύο Θείων Λειτουργιών ως εξής:

- * Α) Θ. Λειτουργία, Σάββατο βράδυ 10.00 - 1.00 μετά μεσονύκτιον
- * Β) Θ. Λειτουργία, Κυριακή πρωί 7.00-10.00

Παρουσιάστηκε ο Τόμος των Πρακτικών για το Μάθημα των Θρησκευτικών

Στην Αθήναια Τελετών της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης παρουσιάστηκε την Παρασκευή 20 Ιουνίου 2014 ο Τόμος των Πρακτικών του Πανελληνίου Συνεδρίου για το Μάθημα των Θρησκευτικών, που διοργανώθηκε στις 11 και 12 Μαρτίου 2013 από το Εργαστήριο Παιδαγωγικής – Χριστιανικής Παιδαγωγικής του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Την εκδήλωση άνοιξε ο Διευθυντής του Εργαστηρίου Καθηγητής κ. **Ηρακλής Ρεράκης**, ο οποίος ευχαρίστησε για άλλη μια φορά όλους όσους είχαν συνδράμει στη διοργάνωση του Συνεδρίου καθώς και όσοι συνετέλεσαν στην έκδοση του Τόμου των Πρακτικών, απευθύνοντας ιδιαίτερες ευχαριστίες στον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμο και την Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης για την υποστήριξη της.

Τον Τόμο παρουσίασαν οι επιμελητές του **Σωτήριος Μιχαηλιδάκης**, Νομικός και Διδάκτωρ ΑΠΘ και **Ευάγγελος Πεπές**, Θεολόγος και Διδάκτωρ ΑΠΘ. Ο κ. Μιχαηλιδάκης μεταξύ άλλων τόνισε τη μεγάλη συμμετοχή του κοινού στο Συνέδριο που κατέστησε αναγκαία την έκδοση του Τόμου, ενώ έκανε ειδική μνεία στην εισήγηση του μακαριστού πρώην Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους Αρχιμανδρίτου Γεωργίου Καψάνη, στην οποία εξέφραζε την ανησυχία του γράφοντας: «Δεν πρέπει να συγκατατεθούμε στις απαιτήσεις του διαθρησκειακού συγκρητισμού, αλλά να αναπτύξουμε και να καλλιεργήσουμε το ΜτΘ, όπως επιτάσσει η αυτοσυνειδησία του Ορθόδοξου λαού μας. Φιλοξενεί βεβαίως ο λαός μας και αλλοθρήσκους μετανάστες, ανθώπους αναγκασμένους και πονεμένους. Η θεανθρωπίνη παιδεία μας είναι και ευγενής και ευαίσθητη. Σέβεται τον αλλόδοξο και τον αλλόθρησκο ως ανθρώπινο πρόσωπο και δεν του επιβάλλει τίποτε. Παράλληλα όμως προβάλλει με ελκρινεία και άνεσι τον πλούτο της, ο οποίος είναι ωφέλιμος και για εκείνους, έστω και αν τυχαί-

νη να τον αγνοούν». Ο κ. Πεπές αναφέρθηκε περιγραφικά στο περιεχόμενο των εισηγήσεων και επεσήμανε τον προσανατολισμό της παιδείας, όπως αυτός εκφράζεται στο μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου προς το Συνέδριο, το οποίο και περιέχεται στον Τόμο, όπου αναφέρεται ότι: «Ο χριστιανός μίαν μόνον γνώσιν επιδιώκει: την γνώσιν του Θεού, ήτις διαφέρει ουσιαστικώς από την παρεχομένην εις τα σημερινά σχολεία γνώσιν, καθ' ότι τυγχάνει καρπός κοινωνίας δύο προσώπων, του ανθρώπου μετά του προσωπικού Θεού, και ουχί καρπός παρατηρήσεως ενός αντικειμένου. Διό και το πρόγραμμα της εκπαιδεύσεως πρέπει να είναι χριστοκεντρικόν και να έχει ως βαθύτερον στόχον την πνευματικήν καλλιέργειαν των μαθητών, με την συνεύδησιν ότι, εάν οι μαθηταί μάθουν να εφαρμόζουν το θέλημα του Θεού εις την ζωήν των, θα κερδίσουν όχι μόνον την παρούσαν ζωήν, αλλά και την αιώνιον, διότι «ο ποιών το θέ-

λημα του Θεού μένει εις τον αιώνα»». Στην κεντρική ομιλία της εκδήλωσης, ο Καθηγητής και πρώην Κοσμήτορας της Νομικής Σχολής ΑΠΘ κ. **Νικόλαος Ιντζεσίλογλου** αναφέρθηκε στη σημασία της χριστιανικής πίστης στη οικοδόμηση της προσωπικότητας του παιδιού και στη σημασία της συγκρότησης ιδιοπροσωπίας σε σχέση με τη διαφορετικότητα, αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι «για να γνωρίσεις τον άλλο, τον διαφορετικό, για να μπορέσεις να τον ανταμώσεις και να διαλεχθείς μαζί του, πρέπει να είσαι και εσύ κάποιος, πρέπει να έχεις μια συγκρότηση». Επεσήμανε επίσης ότι δεν μπορεί η θρησκευτική εκπαίδευση να ξεκινήσει από το δημοτικό σχολείο ως συγκριτική θρησκείολογία, διότι μόνο σύγχυση θα προσφέρει. Τόνισε ακόμα ότι δεν μπορεί να υπάρχει κοινωνία στην οποία δεν καλλιεργείται το «εμείς» σε διαφορά με τον «άλλον», σημειώνοντας: «Έτσι καλλιεργείται η ταυτότητα. Διαφορά δεν σημαίνει αντίθεση, όμως διαφορά σημαίνει διαφορά, σημαίνει διαφορετικότητα. Και δεν μπορεί κανένα συλλογικό σύστημα, δηλαδή μία κοινωνία, να οργανωθεί αν δεν ορίσει τα όριά της, τους κανόνες οργάνωσης και συγκρότησής της, που τη δια-

φοροποιούν από το περιβάλλον της και από τα άλλα συστήματα με τα οποία έρχεται σε επαφή». Διαφορετικά, το σύστημα θα αφομοιωθεί από το περιβάλλον και θα διαλυθεί».

Στην τοποθέτηση του ο Διευθυντής του Εργαστηρίου Καθηγητής κ. Ηρακλής Ρεράκης μεταξύ άλλων επεσήμανε ότι με το προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών για το Μάθημα των Θρησκευτικών ο μαθητής καλείται να γνωρίσει, αντί της ορθόδοξης χριστιανικής πνευματικότητας, μια μεταμοντέρνα διαθρησκευτική πνευματικότητα, ενώ πρόσθεσε ότι η μοναδική κατοχύρωση που εντόπισε, ως παιδαγωγός, στο προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών, είναι οι φράσεις «χρειάζεται», «είναι ανάγκη», «αποτελεί κοινό αίτημα», χωρίς καμία περαιτέρω πειστική τεκμηρίωση για την ανάγκη αλλαγής του προσανατολισμού του Μαθήματος των Θρησκευτικών.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε ο **Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος**, ο οποίος στο σύντομο λόγο του εξέφρασε τα συγχαρητήρια και την ικανοποίησή του για την έκδοση του Τόμου, σημειώνοντας ότι ήδη έθεσε το περιεχόμενό του υπόψη των μελών της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Παράλληλα εξέφρασε την απογοήτευσή του για την επιχειρούμενη αλλαγή του προσανατολισμού του Μαθήματος των Θρησκευτικών σε θρησκείολογία και τόνισε ότι δεν μπορεί η εκκλησία, η εκπαιδευτική κοινότητα και η ορθόδοξη θεολογία να αποστούν από τον ορθόδοξο χαρακτήρα του Μαθήματος των Θρησκευτικών. Τέλος, χαρακτήρισε την παρουσία του Τόμου ως μεγάλη προσφορά στην Εκκλησία και τη Θεολογία και εξέφρασε τα συγχαρητήριά του

στους συντελεστές του αλλά και στους περισσότερους από 300 παρευρισκόμενους θεολόγους φοιτητές και εκπαιδευτικούς.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν επίσης, μεταξύ άλλων, ο Βουλευτής και πρώην Υφυπουργός Παιδείας κ. **Κωνσταντίνος Γκιουλέκας**, ο πρώην Υπουργός κ. **Στυλιανός Παπαθεμελής**, ο Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ Καθηγητής κ. **Μιχαήλ Τρίτος**, ο πρώην Πρόεδρος του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας κ. **Αθανάσιος Καραθανάσης** και ο πολιτειολόγος κ. **Κώστας Ζουράρις**, οι οποίοι απηύθυναν χαιρετισμό στην εκδήλωση, καθώς επίσης και πλήθος πανεπιστημιακών καθηγητών.

Στο τέλος της εκδήλωσης ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος, σε μια κίνηση έμπρακτης αγάπης και ενδιαφέροντος προς τους παρευρισκόμενους φοιτητές της θεολογίας, δώρησε σε περίπου 100 τελειοφοίτους τον Τόμο των Πρακτικών.

Εργασίες μαρμάρινου δαπέδου στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Πατρών

Ξεκίνησαν από την Δευτέρα 16 Ιουνίου τ.έ οι εργασίες τοποθετήσεως μαρμάρου στο δάπεδο.

Οι Ιερές Ακολουθίες έως παραμονές της εορτής Ιεράς Μνήμης της Αγίας Μαρίνης, θα τελούνται στον υπόγειο Ναό που είναι αφιερωμένος στον Άγιο Κοσμά των Αιτωλό.

Για να ολοκληρωθούν τα έργα στον περικαλλή Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίνης Πατρών, θα πρέπει να βοηθήσουν οι πιστοί έστω και από το υστέρημά τους.

Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού Eurobank 0026-0247-57-0101869511

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΘΕΟΛΟΓΩΝ Παράρτημα Πατρών

ΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ
ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΜΟ
Από 16 έως 17 Ιουλίου 2014

- * Τιμή εισιτηρίου κατά άτομο : 290 ευρώ
- * Επιβάρυνση σε μονόκλινο δωμάτιο : 80 ευρώ
- * Επιβάρυνση σε δίκλινη καμπίνα : 70 ευρώ κατά άτομο
- * Επιβάρυνση σε τετράκλινη καμπίνα : 50 ευρώ κατά άτομο
- * Τιμή εισιτηρίου για Λειψούς : 15 ευρώ
- * Δηλώσεις συμμετοχής στην πρόεδρο του συλλόγου κ. Κωτσάκη –Κόρδα Δήμητρα μέχρι 6/6/14 - στο τηλ. 6980258110
- * Εξόφληση στις 16/6/14
- * Προκαταβολή 100 ευρώ
- * Με την εξόφληση θα παραλαμβάνεται και τον αριθμό αεροπορικών θέσεων σας
- * Πληροφορίες και πληρωμή προκαταβολής στα γραφεία μας στον ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟ Μισούλη 68 και ώρες 18:00-20:00, Τηλ.: 2610 329.737

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια,
Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ
Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί,
Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα,
Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά,
Χειροποίητα Σαπούνια, Ψωρία

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

ΠΑΥΛΟΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Β' ΜΕΡΟΣ. Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΑ ΕΘΝΗ

Ο Απόστολος Παύλος, καθοδηγούμενος από τη Χάρη του αγίου Πνεύματος, άρχισε από την Αντιοχεια το ιεραποστολικό του έργο για τη διάδοση του μηνύματος του Ευαγγελίου σ' όλη την Οικουμένη. Η πορεία του στα Έθνη περιλαμβάνει 4 περιόδους:

Το πρώτο του ταξίδι επιχειρήθηκε στη Σελεύκεια, στην Κύπρο και στις πόλεις της Μ. Ασίας: Πέργη, Ικόνιο, Λύστρα και Δέρβη με συνεργάτες το Βαρνάβα και τον Μάρκο. Κήρυξαν σε Ιουδαίους και ειδωλολάτρες. Δεν ήταν παντού ευπρόσδεκτοι. Στα Λύστρα μάλιστα κινδύνεψε η ζωή του απ. Παύλου. Παρ' όλα αυτά, ψυχικά οι Απόστολοι ήταν ακατάβλητοι. Τα μικρά αποτελέσματα της περιοδείας τους δεν τους αποθάρρυναν. Ήταν ευχαριστημένοι, γιατί ανοίχτηκε θύρα πίστεως και στους εθνικούς. Οι απόστολοι, όταν επέστρεψαν στη βάση τους, την Αντιοχεια, «ανήγγειλαν όσα εποίησεν ο Θεός μετ' αυτών (Πραξ. 14,27).

Η δεύτερη ιεραποστολική περιοδεία του Παύλου (49-52) με συνοδούς το Σίλα και τον Τιμόθεο, νέους με σφρίγος, αποφασιστικότητα και καλλιέργεια πνευματική, στους οποίους αργότερα προστέθηκε και ο Λουκάς, ο ιατρός, ήταν περισσότερο τολμηρή και αποφασιστική. Σε στιγμές αμηχανίας για την επιλογή του επόμενου τόπου, στον οποίο θα μετέφεραν το λόγο του Θεού, οι εργάτες του Ευαγγελίου την απάντηση την έπαιρναν «δι' οραμάτων». Έτσι, όταν ο Παύλος έφτασε στην Τρωάδα και διαλογιζόταν προς τα πού θα κατευθύνει τα επόμενα βήματά του, η απάντηση ήλθε εξ ουρανού «δί' οράματος». «Ανήρ Μακεδών εστώς παρεκάλει αυτόν λέγων, διαβάς εις Μακεδονίαν βοήθησον ημίν (Πραξ. 16,8).

Αυτή η κλήση του απ. Παύλου από τον Κύριο, να κηρύξει το Ευαγγέλιο της σωτηρίας στην Ελλάδα, σήμαινε επέμβαση του Θεού στην πορεία της ιεραποστολής. Ο εθνικός κόσμος που βρισκόταν σε παρακμή και απελπισία απλώνει, τα χέρια του και ζητούσε βοήθεια.

Παλαιότερα, ο Μακεδόνας βασιλιάς, ο Μεγαλέξανδρος, έφερε τον πνευματικό πλούτο της Δύσης – Ελληνική γλώσσα και φιλοσοφία – στην απέραντη ανατολή. Τώρα, που η Δύση βρίσκεται σε ηθική και πνευματική κατάρρευση, η ανατολή ανταποδίδοντας, της προσέφερε τη διδασκαλία του Ναζωραίου, το καλύτερο δώρο που μπορούσε να της κάμει.

«Τα εκατομμύρια των ανθρώπων που ζούσαν μεσ' τα όρια του ελληνορωμαϊκού κόσμου... πριν η ψυχή τους αντικρύσει το πρόσωπο του Εσταυρωμένου, δεν ήξευραν για ποιο λόγο ζουν και γιατί πεθαίνουν», παρατηρεί ο Παν. Κανελλόπουλος, στο περιπούδαστο βιβλίο του «Ο Χριστιανισμός και η εποχή μας» (σελ. 33). Σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή πρόλαβε την Ευρώπη ο λαμπαδηδρόμος του Χριστιανισμού απ. Παύλος. Την πρόφθασε πάνω στη δύση της, λίγο πριν πέσει στο θανάσιμο ύπνο του βαρβαρισμού. «Αν δεν ερχόταν ο χριστιανισμός, δεν αποκλείεται να είχε χαθεί ό,τι ως τότε είχε γίνει στη Δύση, λέει ο μεγάλος φιλόσοφος και πολιτικός του 20^{ου} αι. και συνεχίζει: «Ίσως ολόκληρος ο Ελληνορωμαϊκός κόσμος ν' άφηνε πίσω του μόνο το μύθο μιας νέας Ατλάντιδος» (σελ.22). Και ο Ιωάν. Θεοδωρακόπουλος, καθηγητής στο Πανεπ. Αθηνών, επίσης φιλόσοφος, συμπληρώνει: «Ο Χριστιανισμός και ως αποκάλυψη και ως ιστορικών γεγονότος απετέλεσε την ριζικότεραν τομήν εις την ιστορίαν της Δύσεως» (Φιλοσοφία και ζωή, σελ. 49). Πράγματι, η κυρίως ζωή στην Ευρώπη άρχισε με τη διάδοση του Χριστιανισμού. Τα βαρβαρικά φύλα, τα οποία την κατέκτησαν, κατακτήθηκαν από το κήρυγμα της αγάπης, της ισότητας και της ελευθερίας που επαγγέλονται ο Χριστιανισμός.

Έτσι, το όραμα στην Τρωάδα άνοιξε νέα προοπτική στο Δυτικό κόσμο. Ορθώς ερμηνεύτηκε ως φωνή της Ευρώπης προς το Χριστιανισμό. Χωρίς καθυστέρηση, λοιπόν, ο απ. Παύλος και ο Λουκάς διεκπεραιώθηκαν στην απέναντι ακτή. Σχετικά ο συγγραφέας των Πράξεων σημειώνει: «Ως δε το όραμα είδεν, ευθέως εξητήσαμεν εξελθείν εις Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ότι προσκέκληται ημάς ο Κύριος ευαγγελίσασθαι αυτούς» (Πραξ. 10,10). Ο απ. Παύλος συνοδευόμενος από τους συνεργάτες του αυλακώνει τις ελληνικές πόλεις, τη μία κατόπιν της άλλης, με μόνα «εφόδια «την πῆαν» (οδοιπορικό σάκκο) και την «ράβδον», αποφασισμένος να νικήσει στον αγώνα και να γνωρίσει ο κόσμος, που έφθινε, την αλήθεια του Ευαγγελίου του Χριστού και αψηφώντας τα εμπόδια που έβαζαν στο δρόμο του Ιουδαίοι και Εθνικοί. Ο λόγος που απευθύνει δεν είναι δικός του στοχασμός. Το κήρυγμά του δεν είναι «εν πειθώ ανθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' εν αποδείξει πνεύματος και δυνάμεως». Είναι κοινοποίηση εμπειρίας και προσφορά του βιώματος της Δαμασκού.

Μετά τη διάδοση του Ευαγγελίου στις πόλεις της Μακεδονίας, η αύρα του Πνεύματος έφερε τον Απόστολο στο κλεινό άστυ, την Αθήνα. Η «κατείδωλος» Αθήνα έγινε η γέφυρα που ένωσε, που έφερε σε επαφή, τον Χριστιανισμό με τον ειδωλολατρικό κόσμο. Εδώ για πρώτη φορά συναντήθηκε η χριστιανική Πίστη με την Ελληνική φιλοσοφία. Το Ευαγγέλιο του Χριστού περνώντας τα σύνορα της Ευρώπης μπήκε σε οικουμενική πορεία.

Στην Αθήνα ο απ. Παύλος δεν κήρυξε μόνο στη συναγωγή των Ιουδαίων, αλλά παντού. «Διελέγετο... και εν τη αγορά κατά πάσαν ημέραν προς τους παρατυγχάνοντας», θα γράψει αργότερα στις Πράξεις των αποστόλων ο Λουκάς (κεφ. 17,17).

Στον Άρειο Πάγο, όπου μίλησε, βρήκε την ευκαιρία να κηρύξει την πίστη στον Ένα, Αληθινό και προσωπικό Θεό. Πήρε αφορμή από το βωμό «στον άγνωστο Θεό», που είχαν στήσει οι Αθηναίοι και τους μίλησε γι' Αυτόν, που «ουκ εν χειροποιήτοις ναοίς κατοικεί».

Οι ακροατές του, συνηθισμένοι στη φιλοσοφική σκέψη, δεν μπόρεσαν να καταλάβουν όσα τους είπε ο Παύλος για μετάνοια, μέλλουσα κρίση και ανάσταση των νεκρών. Τάραξε όμως τα νερά. Μιλώντας στον ιερό βράχο συνέδεσε την Ακρόπολη με το Γολγοθά, συνέδεξε τη χριστιανική αλήθεια με την ελληνική σκέψη, ύψωσε φάρο θεϊκό, για να φωτίζει δια μέσου των αιώνων το δρόμο της ανθρωπότητας. Είπαν ότι «στα χρονικά της χριστιανικής ιεραποστολής δεν υπάρχει τολμηρότερο εγχείρημα από την ομιλία του απ. Παύλου στην Αθήνα». (Παύλος, Holzner, σελ. 223). Πραγματικά σ' αυτή την ομιλία ο μεγάλος Ταρσέας ηγείται, σαν άλλος Μωυσής, μιας δεύτερης εξόδου, της εξόδου του Χριστιανισμού από την αποπνικτική ατμόσφαιρα της Ιουδαϊκής τυπολατρίας προς την τότε γνωστή οικουμένη. Αυτή η εξόδος, αυτό το άνοιγμα του χριστιανισμού προς τα έθνη, μεταγγίζει «πνεύμα και ζωή» σ' ένα πολιτισμό που έχει εμφανή τα σημεία κόπωσης.

Αναζωπυρώνει το ελληνικό πνεύμα που είχε αρχίσει να σβήνει. Μεταμορφώνει μια κοινωνία, που γνώρισμά της είχε την ηθική και πνευματική κατάρρευση, σε «Βασιλεία του Θεού».

Από την άλλη μεριά, η Ελληνική φιλοσοφία δανείζει στο χριστιανισμό τα σχήματα και τους όρους, για να αναπτύξει, να συστηματοποιήσει και να διατυπώσει στους κατοπινούς αιώνες των μεγάλων εκκλησιαστικών πατέρων και διδασκάλων, τις αληθείες του, έτσι που να απο-

καλύπτει μπροστά στα έκπληκτα μάτια της «σοφίας του κόσμου» το απύθμενο βάθος της θεϊκής σοφίας που κρύβεται κάτω από τις απλές βιβλικές διηγήσεις και τα ανθρωπομορφικά τους σχήματα.

Με αφετηρία και πάλι την Αντιοχεια ο απ. Παύλος συνοδευόμενος από συνεργάτες του πραγματοποίησε και τρίτη περιοδεία (53-58) στα μέρη της Φρυγίας, της Γαλατίας της Εφέσου κλπ. Και εκεί «κατά κράτος ο λόγος του Κυρίου ήύξανε και ίσχυε», όπως σημειώνει ο Ευαγγελιστής Λουκάς στις Πράξεις (κεφ. 19,20).

Η δράση του αποστόλου και οι επιτυχίες των συνεργατών του και εκεί προκάλεσαν την αντίδραση των ειδωλολατρών με αποτέλεσμα η αποστολική συνοδεία να στραφεί και πάλι στην Ελλάδα. Μετά από παραμονή εκεί μερικών μηνών ο απ. Παύλος επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα με οικονομική βοήθεια, «Λογία», για τους χριστιανούς της πόλεως, αφού προηγουμένως, μέσα σε κλίμα συγκινήσεως αποχαιρέτησε τους χριστιανούς των Εκκλησιών: Μιλήτου, Εφέσου, Πατάρων, Καισαρείας κλπ., προαισθανόμενος το τέλος του.

Η γιορτή της Πεντηκοστής βρήκε τον απ. Παύλο στα Ιεροσόλυμα. Στην πύλη του ναού οι Ιουδαίοι, πνέοντας μένεα εναντίον του, τον συνέλαβαν και τον έριξαν στη φυλακή, στην οποία παρέμεινε για δύο χρόνια. Τελικά, παρεπέμφθη να δικαστεί ως Ρωμαίος πολίτης, στη Ρώμη. Στο περιπετειώδες ταξίδι του συνοδευόταν από τον Λουκά και τον Αρίσταρχο, τους συνεργάτες του. Εκεί φυλακίστηκε, αλλ' είχε ελευθερία να δέχεται χριστιανούς και Ιουδαίους και να συζητεί μαζί τους. Ο συγγραφέας των Πράξεων κλείνει την αφήγησή του για τον απ. Παύλο με την πληροφορία: «Εμεινε δε ο Παύλος διετίαν όλην εν ιδίω μισθώματι και απεδέχετο πάντας τους εισπορευομένους προς αυτόν, κηρύσσων την βασιλείαν του Θεού και διδάσκων τα περί του Κυρίου Ιησού Χριστού μετά παρηγορίας ακωλύτως» (Πρ. 28,30-31).

Είναι βέβαιο ότι ο απ. Παύλος, αφού δικάστηκε στη Ρώμη, αφέθηκε ελεύθερος και συνέχισε το ιεραποστολικό του έργο με μία τέταρτη περιοδεία. Αρχαίες μαρτυρίες και υπαινιγμοί από τις επιστολές του μιλούν για ταξίδι του Παύλου «στο τέρμα της δόσεως» (Ισπανία) και για επίσκεψη σε εκκλησίες που ίδρυσε. Στην Έφεσο εγκατέστησε επίσκοπο τον Τιμόθεο και στην Κρήτη τον Τίτο. Σ' αυτούς απευθύνονται τρεις Επιστολές.

Στο διωγμό του Νέρωνο (64-68) συνελήφθη στη Ρώμη, φυλακίστηκε και αποκεφαλίστηκε. Έτσι «τερμάτισε το δρόμο του και βάδιζε για το στεφάνι της δικαιοσύνης». Τον τόπο του μαρτυρίου του καλύπτει σήμερα ναός του Αποστόλου, στην αγία τράπεζα του οποίου είναι χαραγμένη η φράση του, που ήταν σύνθημα και σκοπός της ζωής του: «Εμοί το Ξην Χριστός και το αποθανείν κέρδος» (Φίλιπ. 1,21).

Ο απ. Παύλος περιήλθε ολόκληρη σχεδόν τη μεσόγειο αποκαλύπτοντας τον αληθινό Θεό και την επαγγελία της αιωνιότητας. Ίδρυσε παντού εκκλησίες και μετέδωσε τους παλμούς της καρδιάς του και την πνοή της εν Χριστώ ζωής του.

Ως άλλος πυρφόρος Προμηθέας κόμισε το ανέσπερο φως του Ιησού στον κόσμο και έγινε ο διδάσκαλός του. Υπήρξε ο οικοδόμος μιας νέας ζωής και ο νυμφαγωγός της πατρίδας μας στο νυμφίο Χριστό.

Αλλ' ο απ. Παύλος δεν περιορίστηκε στην ίδρυση χριστιανικών κοινοτήτων στις πόλεις που πέρασε. Ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για τη στήριξη και την προκοπή των πνευματικών τέκνων που αυτός απέκτησε κατά τις περιοδείες του. Αυτό έγινε με τις επιστολές που έστειλε στους χριστιανούς των τοπικών Εκκλησιών, όπως στους Θεσ/κείς, στους Κορινθίους, στους Ρωμαίους, στους Εφεσίους, Γαλάτες κλπ. Οι επιστολές αυτές, γραμμένες σε διάφορα χρονικά διαστήματα και κάτω από διαφορετικές συνθήκες, μιλούν για τη δράση του Αποστόλου, αλλά και για τα προβλήματα των εκκλησιών που ίδρυσε. Κρύβουν μέσα τους τη χαρά, τη θλίψη, την αγωνία, τις συμβουλές, τις σκέψεις και τη διδασκαλία του απ. Παύλου. Μας αποκαλύπτουν την προσωπικότητά του. Σ' αυτές αποτυπώνονται τα συναισθήματά του, οι αγωνίες του και οι ελπίδες του. Απ' αυτές μαθαίνουμε τη δραματική πορεία του στα έθνη και τους κινδύνους που πέρασε, μια πορεία που ξεπερνά τις τέσσερες χιλιάδες χιλιόμετρα πάνω σε στεργιές και θάλασσες, σε βουνά, ποτάμια και ερημιές. Τις δραματικές περιπέτειες στις περιοδείες του να πώς περιγράφει στη Β' προς Κορινθίους (κεφ. 11,23-27) επιστολή του:

«Υποβλήθηκα σε κόπους περισσότερο από τον καθένα, δέχτηκα χτυπήματα και πληγές σε μεγάλο βαθμό, ρίχτηκα σε φυλακές περισσότερο από κάθε άλλο, πολλές φορές κινδύνευσα να θανατωθώ. Από τους Ιουδαίους πέντε φορές μαστιγώθηκα, τρεις φορές ραβδίστηκα, μια φορά με λιθοβολήσαν, τρεις φορές ναυάγησα, έμεινα

ένα μερόνυχτο στο πέλαγος, έκαμα πάρα πολλές οδοιπορίες με κινδύνους μέσα σε πλημμυρισμένα ποτάμια, με κινδύνους από ληστές, με κινδύνους από ομοεθνείς, με κινδύνους από εθνικούς, με κινδύνους μέσα σε πόλεις, με κινδύνους σε έρημα μέρη, με κινδύνους μέσα σε θάλασσες, με κινδύνους από ψευδαδέλφους, με κόπο και μόχθο, με πολλές αγρυπνίες, με πείνα και δίψα, με νηστείες πολλές φορές, μέσα στο κρύο και στη γύμνια».

Όλα αυτά τα παθήματα, τις κακουχίες και τις ταλαιπωρίες του μεγάλου Αποστόλου έχοντας υπόψη η Εκκλησία μας ψάλλει με συγκίνηση στον εσπερινό της γιορτής του τον παρακάτω ύμνο, χύνοντας βάλαμο ευγνωμοσύνης στις πηγές του:

«Τα κατά πόλιν δεσμά και τας θλίψεις σου τις διηγῆσεται, ένδοξε Αποστόλε Παύλε; Τους κόπους, τους μόχθους, τας αγρυπνίας, τας εν λιμῷ και δίψει κακοπαθείας...; Πάντα ουν υπέμεινας εν τω ενδυναμούντι σε Χριστῷ, ίνα κόσμον κερδίσης εν Χριστῷ Ιησού τῷ Κυρίῳ σου. Διο δυσωπούμεν σε οι τελούντες την μνήμην σου πιστῶς, αδιαλείπτως ικέτευε του σωθῆναι τας ψυχὰς ημῶν».

Η προσωπικότητα του απ. Παύλου, η φλογισμένη από την αγάπη στον καλῶσαντα αυτόν Ιησού, η πλημμυρισμένη από τις αστραπές της φωτισμένης γνώσεώς του και η λαμπερή από τα οράματά του στέκεται μπροστά μας σαν ένα ηρωικό τοπίο. Προσβλέπουμε σ' εκείνον. Ανήκει στις μεγάλες μορφές της ανθρωπότητας. Τον είπαν «στόμα Χριστού» (Χρυσόστομος), «λειμώννα αρετών» (Χρυσ.), «πρώτον μετά τον Ένα». Οι χαρακτηρισμοί αυτοί καταδεικνύουν τη μεγαλοσύνη του. Η απλότητά του αποτελεί το προσωπικό του μεγαλείο. Ο άνθρωπος μόνος του δεν έχει μεγαλείο. Μόνο το μεγαλείο της κλήσεώς του και η ακατάβλητη αφιέρωσή του σε μία υπεράνθρωπη αποστολή τον κάνει αληθινά μεγάλο. Το μυστικό του μεγαλείου είναι η απορρόφηση του εγώ του από το Χριστό. «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2,20) διεκήρυττε.

Η βίωση της αλήθειας αυτής του δίδει το δικαίωμα να απευθύνει την πρόσκληση σε όλους μας να τον μιμηθούμε: «Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καὼν Χριστῷ» (α' Κορ. 11,1).

Τέλος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

λευτές και με τον ακαδημαϊκό χώρο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των μεταναστών και πλήθος άλλων κοινωνικών δράσεων. Στις 30 Δεκεμβρίου 2008 επέστρεψε στην Ελλάδα και υπηρέτησε ως ιεροκήρυκας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Το 2009 ανέλαβε προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Παντελεήμονος Αχαρνών και το 2011 ανέλαβε πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Ο **έως τώρα επίσκοπος Αμβρούσης Θεόκτιστος** εξελέγη **Μητροπολίτης Φωκίδος**, λαμβάνοντας 47 ψήφους από την ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος. Ο Μητροπολίτης Θεόκτιστος γεννήθηκε στη Σπάρτη το 1950. Έχει σπουδάσει Θεολογία στο πανεπιστήμιο Αθηνών και υπηρέτησε επί 25 χρόνια στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ως καθηγητής Θρησκευτικών.

Το **κενό στη μητροπολιτική έδρα της Ελασσόνας** θα πληρώσει ο αρχιμανδρίτης **Χαρίτωνας Τούμπας**, ο οποίος εξελέγη στη δεύτερη ψηφοφορία, με 68 ψήφους έναντι ενός ψήφου που έλαβε ο αρχιμανδρίτης Κοσμάς Περχανίδης. Ο νέος μητροπολίτης Ελασσόνας γεννήθηκε στην Κοζάνη και σπούδασε Θεολογία στο ΑΠΘ.

Τέλος, νέος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος εξελέγη

Η Ιεραρχία εξέλεξε τέσσερις νέους Μητροπολίτες

ο αρχιμανδρίτης **Τιμόθεος Άνθης**. Ο μητροπολίτης Τιμόθεος γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1964 και έχει πτυχία Λογιστικής, Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών και Θεολογίας, καθώς και μάστερ Θεολογίας στον Τομέα Πατερικών Σπουδών, Ιστορίας Δογμάτων και Συμβολικής 2003.

Οι χειροτονίες των Εφηφισμένων Μητροπολιτών θα τελεσθούν ως εξής:

- Σήμερα Σάββατο 28 Ιουνίου ε.ε., στον Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος οδού Αχαρνών, η χειροτονία του Εφηφισμένου Μητροπολίτου Ιωαννίνων **κ. Μαξίμου**.

- Αύριο Κυριακή 29 Ιουνίου ε.ε., στον Ιερό Ναό Αγίου Παύλου οδού Ψαρών η χειροτονία του Εφηφισμένου Μητροπολίτου Ελασσόνας **κ. Χαρίτωνος**

- Την Δευτέρα 30 Ιουνίου ε.ε., στον Ιερό Ναό Αγίου

Διονυσίου του Αρεοπαγίτου Αθηνών η χειροτονία του Εφηφισμένου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων **κ. Τιμοθέου**.

ΔΥΟ ΑΠΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙ ΚΑΠΟΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ (2)

Σε παλαιότερη δημοσίευσί της στήλης είχε γίνει αναφορά σε δύο απορίες σχετικά με την τάξι κάποιων ακολουθιών. Η πρώτη ήταν για το κοντάκιο της «ακολουθίας των τυπικών» και η δεύτερη για το Θεοτοκάρion του **οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου**. Οι αναφορές εκείνες προσελλέκυσαν το ενδιαφέρον κάποιων αναγνωστών, οι οποίοι απέστειλαν τις απόψεις τους, και μας δίνουν έτσι την αφορμή να εξετάσουμε ξανά αυτά τα θέματα συμπληρώνοντας όσα είχαν γραφή παλαιότερα.

1. Το κοντάκion της ακολουθίας των Τυπικών

Σχετικά με την ακολουθία των τυπικών είχε διατυπωθή η ερώτησι «Για ποιο λόγο προτάσσεται της σειράς των κοντακίων το κοντάκιο της Μεταμορφώσεως "Επί του όρους μετεμορφώθης", οσάκις τα τυπικά ψάλλονται με τις ώρες των καθημερινών; Γιατί είναι μόνιμη η θέσι του στο σημείο αυτό;» Επειδή σε κάποια βασική βιβλιογραφία που προσέτρεξα δεν είχα βρή ουσιαστική απάντησι, είχα διατυπώσει τις εξής εικασίες:

1) Η ακολουθία των τυπικών με το σταθερό κοντάκιο «Επί του όρους» συνδέεται με την μεταμόρφωσι, οπότε εντασσόμενη στον ημερήσιο κύκλο ακολουθιών μάς προσφέρει μία ανάμνησι αυτής τής δεσποτικής εορτής και έτσι κατά κάποιον τρόπο **συμπληρώνει τα εορτολογικά θέματα των ακολουθιών τού νυχθημέρου**.

2) Η ακολουθία των τυπικών συνδέεται με ακολουθίες που έχουν ως θέμα το πάθος τού Κυρίου (δη και 9η ώρα) ή την αναστασι-πάσχα (λειτουργία), οπότε ίσως να υπάρχη κάποια σχέσι στο ότι η μεταμόρφωσι συνέβη 40 μέρες πρό τού σταυρού τού Κυρίου με την ένταξι τού κοντακίου τής εορτής στην ακολουθία αυτή. Επίσης η πληροφορία τού Λουκά ότι κατά την ώρα της μεταμορφώσεως «ο Πέτρος και οι συν αυτώ ήσαν βεβαρημένοι ύπνω» (Λκ 9:32) ίσως έδωσε αφορμή να ερμηνευθή ότι η πιο πιθανή ώρα της ημέρας που έλαβε χώρα αυτό το γεγονός ήταν μετά το μεσημέρι (= 6η εκκλησιαστική ώρα), όταν από τον κόπο της ημέρας είναι φυσικό να είμαστε «βεβαρημένοι ύπνω». Διευτύπωσα εν τέλει την γνώμη ότι δεν πρέπει να αποκλείσουμε από την έρευνα το **ενδεχόμενο** κάποια από τις παραπάνω υποθέσεις ή και συνδυασμός αυτών να συνετέλεσαν καθοριστικά στην σταθερή παρουσία τού εν λόγω κοντακίου.

Ενας αναγνώστης παρατήρησε ότι οι παραπάνω τοποθετήσεις είναι μεν πολύ ικανοποιητικές, αλλά φαίνονται κάπως εξειδικευμένες και ότι απέχουν «από την απλότητα, το αυθόρμητο και ελεύθερο της εν πνεύματι λατρείας»: διευτύπωσε δε ο ίδιος την εξής άποψι. Είναι γνωστό ότι τα λειτουργικά μας βιβλία στην μορφή που τα έχουμε μέχρι σήμερα τα επιμελήθηκε κατά τον 19ο αιώνα ο πολὺς **ιερομόναχος Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανός ο Ίμβριος**. Όταν ετοίμαζε το **Μέγα Ωρολόγιον** προς έκδοσι, ευρίσκετο στην **μονή Κουτλουμουσίου**, όπου φυσικά ετοίμαζε τα «δοκίμια» χειρογράφως και τα παρέδιδε προς εκτύπωσι. Ίσως λοι-

πόν από «κεκτημένη ταχύτητα» και κινούμενος λειτουργικά εντός της συγκεκριμένης μονής έγγραψε ως 1ο κοντάκιο της ακολουθίας των τυπικών το κοντάκιο της **μονής Κουτλουμουσίου** εορτάζει στην Μεταμόρφωσι του Κυρίου. Έκτοτε οι επόμενες εκδόσεις του Μεγάλου Ωρολογίου αντέγραφαν την έκδοσι τού Βαρθολομαίου.

Ας μου επιτραπή εδώ να σχολιάσω ότι «η απλότητα, το αυθόρμητο και το ελεύθερο» της χριστιανικής λατρείας μπορεί ακόμη να ανιχνεύονται σε αρκετά σημεία των ιερών ακολουθιών μας, σίγουρα όμως εδώ και αιώνες η λειτουργική ζωή της εκκλησίας έχει λάβει τέτοια διαμόρφωσι, ώστε δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι υπάρχει αυθορμητισμός και ελευθερία στο ότι είναι υποχρεωμένος ένας μοναχός ή ένας ιερέυς να τελή από 3 μέχρι 9 και 10 ακολουθίες καθημερινώς, ούτε πάλι είναι ένδειξι απλότητος το ότι η ακολουθία των τυπικών άλλοτε συνάπτεται με την 6η ώρα άλλοτε με την 9η άλλοτε με την λειτουργία, άλλοτε λέγεται το κοντάκion της μεταμορφώσεως και άλλοτε όχι, άλλοτε οι μακαρισμοί ψάλλονται μόνοι τους και άλλοτε μαζί με ειδικά τροπάρια, και λοιπά. **Όλα αυτά υποδεικνύουν διάφορες λειτουργικές εξελίξεις και μαρτυρούν προοδευτική μεταβολή τής εκκλησιαστικής λατρείας από το απλούστερο και λιγότερο προς το συνθετώτερο και πολυπλοκώτερο.** Το ίδιο ακριβώς δείχνουν και η συν των χρόνων εξέλιξι της ναοδομίας, ο εμπλουτισμός και η επαύξησι των λειτουργικών αμφιών, η ανάπτυξι της υμνογραφίας και της μελοποιίας, και άλλα στοιχεία.

Η σκέψι ότι ο **Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανός** μπορεί να είναι αυτός που καθιέρωσε το κοντάκion της μεταμορφώσεως σταθερά στην ακολουθία των τυπικών, επηρεαζόμενος από την αντίστοιχη πράξι της μονής της μετanoίας του, είναι βέβαια προσεκτικά διατυπωμένη και πολύ ευλογοφανής. Όμως από μία μικρή έρευνα σε **Ωρολόγια** παλαιότερα του Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού κατά 1 και 2 αιώνες προέκυψε ότι **το κοντάκion της μεταμορφώσεως ήταν ήδη καθιερωμένο στην ακολουθία των τυπικών πολύ προ του 19ου αιώνος, ίσως και προ του 15ου**. Αν και παραμένει το ερώτημα πότε ακριβώς καθωρίστηκε να λέγεται αυτό το τροπάριο, νομίζω ότι προς το παρόν δεν μπορούμε να αποκλείσουμε τις αρχικές υποθέσεις που διευτύπωσα, προκειμένου να εξηγηθή η τοποθέτησι ή συν των εν λόγω ακολουθιών.

2. Τα 4 προσόμοια στους κανόνες τού «Θεοτοκαρίου» τού οσίου Νικοδήμου

Εξ αφορμής άλλης ερωτήσεως σχετικής με το **Θεοτοκάρion τού οσίου Νικοδήμου τού Αθωνίτου** είχα αναφέρει ότι στους παλαιότερους εκκλησιαστικούς χρόνους η **απλουστέρα μορφή μιας πλήρους μη εορτασίου ακολουθίας** ήταν ένας κανόνας με μεσώδιο κάθισμα (μετά ή άνευ κοντακίου) και 4 προσόμοια (ή 3 προσόμοια και ένα όμοιο θεοτοκίο, άρα πάλι 4), καθώς και ότι ήταν σύνηθες ο υμνογράφος που συνέθετε τον κανόνα να συνθέτ η ο ίδιος και τα 4 συνοδευτικά προσόμοια. Με βάσι αυτά τα δεδομένα είχα εκφράσει την άποψι ότι για τα 4 προσό-

μοια που υπάρχουν μετά κάθε θεομητορικό κανόνα στο Θεοτοκάρion του **αγίου Νικοδήμου** μπορεί να μην ξέρω αν είναι ποιήματα του εκάστοτε υμνογράφου, αλλά προφανώς δεν μπορούμε να αποκλείσουμε το ενδεχόμενο πολλά από αυτά ή και τα περισσότερα να τα συνέθεσαν οι ίδιοι οι υμνογράφοι, και ότι μπορεί απλώς ο **όσιος Νικόδημος** να διώρθωσε ή και να συμπλήρωσε κάποια από αυτά.

Στο σημείο αυτό ο λόγιος **αρχιμανδρίτης Νικόδημος Κανσίζογλου**, ιεροκέρυξ της μητροπόλεως Εδέσσης και μελετητής τού έργου τού νεωτέρου πατρός τής Εκκλησίας **οσίου Νικοδήμου τού Αθωνίτου**, απέστειλε τις δικές του εύστοχες επιστημονικές, οι οποίες νομίζω ότι διαφωτίζουν καλλίτερα αυτό το θέμα. Γράφει συγκεκριμένα ότι «πρέπει να μας προβληματίση σοβαρά ότι όλες αυτές οι τετράδες των προσομοίων τροπαρίων έχουν μία ιδιόρρυθμη ακροστιχίδα. Πάντοτε ανεξαίρετως τα τρία πρώτα προσόμοια τροπάρια αρχίζουν από το στοιχείο Χ και το τέταρτο από ένα άλλο στοιχείο της αλφαβήτου». Παρατηρεί επίσης ότι προφανώς θα ήταν εντελώς «απίθανη η σύμπτωσι όλοι οι υμνογράφοι να ακολουθούν το ίδιο σχήμα» και προσθέτει: «Εξάλλου, επειδή μελέτησα αρκετά καλά την υμνογραφική γλώσσα και το ύφος του **αγίου Νικοδήμου**, τις εικόνες που αρέσκεται να χρησιμοποιή, τις παρομοιώσεις, τα λεκτικά σχήματα και πολλά άλλα, είμαι πεπεισμένος ότι σε όλους τους κανόνες τού Θεοτοκαρίου τα 4 προσόμοια τροπάρια που υπάρχουν στο τέλος είναι ποιήματα τού **αγίου Νικοδήμου**».

Μέχρι τώρα πράγματι δεν είχα προσέξει την «ιδιόρρυθμη ακροστιχίδα» αυτών των προσομοίων, και άλλωστε έχουν παρέλθει σχεδόν τρεις δεκαετίες από την εποχή που έψαλλα σε κάποιο μετόχι χρησιμοποιώντας συχνά το συγκεκριμένο Θεοτοκάρion (κυρίως την εποχή του τριωδίου). Από τις παραπάνω παρατηρήσεις λοιπόν παρακινήθηκα να ξανακοιτάξω προσεκτικώτερα αυτά τα τροπάρια, και να δω ότι όσα αρχίζουν από το γράμμα Χ έχουν πρώτη τους λέξι το «χαίρε» ή την «χαρά», ενώ τα άλλα έχουν ένα μάλλον κατασκευτικώτερο περιεχόμενο. Είδα επίσης τις «νικοδημικές» εκφράσεις για την Θεοτόκον «η μετά Θεόν θεός» και «τα δευτερέα της Τριάδος έχουσα» καθώς και άλλες, οπότε (αναθεωρώντας την διατυπωθείσα παλαιότερα άποψι μου) θα συμφωνήσω και εγώ με την πεποίθησι του αγαπητού αρχιμανδρίτου **Νικοδήμου Κανσίζογλου** ότι **πιθανώτατα τα 4 προσόμοια στο τέλος κάθε κανόνος είναι πράγματι ποιήματα τού οσίου Νικοδήμου τού Αθωνίτου**. Ακόμη και αν σε κάποιες περιπτώσεις διασκεύασε προϋπάρχοντα προσόμοια, δεν αίρεται η προσωπική του ποιητική δημιουργία και η υμνογραφική του συμβολή στο σημείο αυτό.

Θέλω και από την θέσι αυτή να ευχαριστήσω τον π. Νικόδημο Κανσίζογλου και κάθε άλλον αναγνώστη της στήλης, που μοιράζονται μαζί μας τις σκέψεις των, τους προβληματισμούς των, και τις έρευνές των, από τα οποία όλοι μας –και εγώ πρώτος– ωφελούμαστε και μαθαίνουμε. **Μακάρι όλοι όσοι ασχολούνται με τον ορθόδοξο λειτουργικό πλούτο να έχουν τέτοια διάθεσι καλής επικοινωνίας και σωστού επιστημονικού διαλόγου. Θα ήταν προς όφελος της εκκλησίας πρώτα αλλά και της επιστήμης ταυτόχρονα.**

Θέματα Εκκλησιαστικού Τυπικού και Λειτουργικής

Εγκαίνια Ιερού Ναού Ζωοδόχου Πηγής Θέας Πατρών

Σύμφωνα με την προβλεπόμενη εκκλησιαστική τάξη, τη δέουσα λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια τελέσθηκαν την περ. Κυριακή 22 Ιουνίου Β' Ματθαίου, των Αγιορειτών Πατέρων και Ευσεβίου Σαμοσάτων, τα Εγκαίνια του Ιερού Ναού της Ζωοδόχου Πηγής Θέας Πατρών υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσοστόμου συμπαραστατούμενο από κληρικούς της Μητρο-

θρου, η Ακολουθία των Εγκαινίων κατά την διάρκεια των οποίων, στο Ιερό Θυσιαστήριο τοποθετήθηκαν μαρτυρικά λείψανα Αγίων της Εκκλησίας μας, μαζί με τα ονόματα των πιστών. Άναψαν οι καντήλες του Ιερού Ναού και τελέσθηκε η πρώτη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, στον νε-

πόλεώς μας και παρουσία πλήθους ενοριτών, καθώς, και πιστοί από την ευρύτερη μητροπολιτική περιφέρεια, οι οποίοι έγιναν κοινωνοί της μεγάλης χαράς των Εγκαινίων του παραπάνω Ναού.

Την παραμονή, Σάββατο 21 Ιουνίου, τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετά Θείου Κηρύγματος υπό του Αρχιμανδρίτου π. Γερβασίου Παρακεντέ.

Το πρωί της Κυριακής τελέσθηκαν χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου κ.κ. Χρυσοστόμου η Ακολουθία του Όρ-

σεγκαινισθέντα Ναό.

Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά την Ακολουθία των Εγκαινίων ο Σεβασμιώτατος εξήγησε στο εκκλησίασμα τη διαδικασία της Ακολουθίας και τη σημασία που έχει να τελούνται τα εγκαίνια ενός Ναού, μόνο από τα χέρια του Επισκόπου.

* Έψαλλε, ο καλλίφωνος Πρωτοψάλτης του Ι.Ν. Παντανάσσης Πατρών, κ. Γεώργιος Μακρυγιάννης.

Κατασκήνωση
“Η Αγία Παρασκευή”
 Αναπλαστικής Σχολής Πατρών
 (ιδρυθ. υπό π. Γερβασίου Παρασκευοπούλου)

Έλα να ζήσουμε μαζί στιγμές...

Περίοδος αγοριών : 4-18 Ιουλίου
 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : 6974727830, 6972161900
 Περίοδος κοριτσιών : 18-31 Ιουλίου
 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : 2610-321.073
 Ιστοσελίδα : www.anaplastiki.gr
 e-mail : anaplastiki@gmail.com

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΠΑΤΡΩΝ
Κατασκηνώσεις
“Τιβεριάς - Ρίζα 2014”
 Χριστιανικών Μαθητικών Ομάδων

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΑ
 8 Ιουλίου έως 22 Ιουλίου

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΓΟΡΙΑ
 22 Ιουλίου έως 5 Αυγούστου

Η απόδραση συνεχίζεται & αυτό το Καλοκαίρι!

Εγγραφές (από 17/6)
 κάθε Τρίτη και Παρασκευή
 6:30 - 8:30 μ.μ. στα γραφεία
 της Χριστιανικής Στέγης Πατρών
 @: xmo@xmo.gr, www.xmo.gr

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
 Χριστιανική Στέγη Πατρών
 Παντανάσσης 61, Πάτρα
 τηλ.: 2610 279807
 Στα τηλέφωνα: 2610 931307
 6981038388, 6983454370

Αι γυναικεΐαι Ιεραΐ Μοναΐ

Οι Ιερείς που θα λειτουργήσουν την **Κυριακή 29η Ιουνίου 2014** στις γυναικεΐες Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών είναι οι παρακάτω:

Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης (Πιτίτσα), ο Πρεσβύτερος **π. Γεώργιος Τζεφριός**, (εφημέριος Ι.Ν. Αγίας Μαρίνης Πατρών)

Ιερά Μονή Μαρτίσης (Σανταμέρι), ο Πρεσβύτερος **π. Παναγιώτης Καραγιάννης** (εφημέριος Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Προαστείου)

Ιερά Μονή Αγ. Νικολάου Μπάλα, **π. Ιωάννης Μαρτζάκης** (εφημέριος Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Λάγγουρα).

Εθελοντική Αιμοδοσία στον Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Πατρών

Το **Σάββατο 28 Ιουνίου 2014**, στον **Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Πατρών** έχει προγραμματισθεί **Εθελοντική Αιμοδοσία**.

Η Αιμοληψία θα γίνει στην παρακείμενη αίθουσα "Στέγη Αγάπης" το απόγευμα από 6.00 μ.μ. έως 9.00 μ.μ.

**ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΛΗΝΑΚΟΙΝΩΣΗ**

* Στον **Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών** τελείται καθημερινά **Θεία Λειτουργία** από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.

* Κάθε **Πέμπτη** απόγευμα τελείται **Εσπερινός** και **Ιερά Παράκλησις** στην **Παναγία** μας και ακολουθεί σύντομο **Κήρυγμα**, από ώρα 5.00 μ.μ.

Ι. Ν. ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ ΕΞΩ ΑΓΥΙΑΣ
Διήμερο Ιερό Προσκύνημα στη Μεγαλόχαρη

ΤΗΝΟΣ

19-20 Σεπτεμβρίου - Πληροφορίες: 6945292565

Πρόγραμμα κατασκηνωτικών περιόδων 2014 - ΓΕΧΑ ΠΑΤΡΩΝ**ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΚΥΡΑ - ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΑ ΠΑΤΡΩΝ**

2 - 9 Ιουλίου: Για μαθήτριες Δημοτικού
9 - 16 Ιουλίου: Για μαθητές Δημοτικού
16 - 19 Ιουλίου: Για Φοιτητές
19 - 28 Ιουλίου: Για Φοιτήτριες
28 Ιουλίου - 8 Αυγούστου: Για μαθήτριες Γυμνασίου - Λυκείου
9 - 10 Αυγούστου: Διήμερο παλαιών κατασκηνωτών
11 - 22 Αυγούστου: Για μαθητές Γυμνασίου - Λυκείου - Πατρών

Πληροφορίες – Εγγραφές στην Χριστιανική Εστία Πατρών, Μισούλη 57, Πάτρα τηλ. 2610.323.728
email: gexapatrwn@yahoo.gr
blog: <http://kataskinosi-agkyra.blogspot.gr>

Η Επετειακή Εκδήλωση της Μάχης του Μ. Σπηλαίου από την Παγκαλαβρυτινή Ένωση

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με έντονη τη παρουσία Καλαβρυτινών πολιτών πραγματοποιήθηκε την περ. **Κυριακή 22 Ιουνίου 2014** ο εορτασμός της νικηφόρου **Μάχης του Μεγάλου Σπηλαίου κατά των ορδών του Ιμπραήμ που διεξήχθη νικηφόρα την 24^η Ιουνίου 1827**.

Στη Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βρεσθένης **κ.κ. Θεόκλητος** ενώ μετέφερε τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας **κ.κ. Αμβροσίου** ο οποίος λόγω των εγκαινίων του Ιερού Ναού Αγ. Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στον οικισμό Μεσσηνέζι Αιγίου, δεν ήτο δυνατό να παρίσταται.

**ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ:
Ολόκληρη η ομιλία
του κ. Πέτρου Κόρδα**

τροπολίτης Βρεσθένης κ.κ. Θεόκλητος, ο Ηγούμενος της Ι. Μονής Μ. Σπηλαίου π. Ιερώνυμος Κάρμας, Δήμαρχος Καλαβρύτων κ. Γεώργιος Λαζουράς, Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Θεόδωρος Νασιώτης, ο επίτιμος πρόεδρος της Παγκαλαβρυτινής Ενώσεως, κ. Γεώργιος Κοσμάς, ο εκ-

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας και της επιμνημοσύνης Δεήσεως, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση που παρουσίασε η κοσμήτωρ της ΠΕ κα Μαριάνθη Χρονοπούλου, ενώ εισαγωγικό χαιρετισμό απεύθυνε ο πρόεδρος της Π.Ε. κ. Δημήτριος Βαρβιτσιώτης ο οποίος αναφέρθηκε στην ιστορική σημασία της εκδήλωσης και ανακοίνωσε ότι φέτος με την συμπλήρωση ακριβώς 200 ετών από την ημερομηνία Ίδρυσης της Φιλικής Εταιρείας, η Παγκαλαβρυτινή Ένωση σε συνεργασία με τη Ριζάριο Σχολή και άλλους φορείς, θα οργανώσουν εκδήλωση στους χώρους της Σχολής την 14^η Σεπτεμβρίου 2014, η οποία θα έχει σαν θέμα της, τους Καλαβρυτινούς Φιλικούς με παρουσίαση της ιστορικής έρευνας του Δρ. Δημητρίου Σταθακόπουλου σχετικής με το θέμα.

Ακολούθησε χαιρετισμός του Δημάρχου Καλαβρύτων κ. Λαζουρά ο οποίος επισήμανε, ότι θα πρέπει να γίνουν συντονισμένες ενέργειες για την ενημέρωση των νέων μας για γνώση της ιστορικής μας πορείας και επίσης χαιρετισμός του απογόνου της οικογενείας Πετιμεζαίων κ. Αντωνίου Πετιμεζά ο οποίος τόνισε την ανάγκη διατήρησης της ιστορικής μνήμης ειδικά στις σημερινές δύσκολες στιγμές.

Κεντρικός ομιλητής ένα από τα σημαντικότερα στελέχη της εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης, το αρετό μέλος του ΥΣΔΕΕ Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης **κ. Πέτρος Κόρδας** ο οποίος ανέπτυξε την εισήγησή του με τίτλο: «**Η προσφορά των Μοναχών του μεγάλου Σπηλαίου στον Αγώνα της Ανεξαρτησίας και στην καθοριστική νικηφόρα μάχη του 1827**». Η παρουσίαση της ιστορικής του έρευνας σε σχέση με την ιστορική συμβολή του Μεγάλου Σπηλαίου στον Αγώνα καθώς και σημαντικά στοιχεία που παρουσίασε, απέδωσαν με τον καλύτερο τρόπο το πνεύμα της ημέρας και συγκίνησαν τους παρευρισκόμενους.

Στην εκδήλωση υπήρξε **έκθεση σπανίων ιστορικών ντοκουμέντων** και παρουσιάστηκε επίσης, για πρώτη φορά στην περιοχή των Καλαβρύτων, η Φορεσιά των Οπληρχηγών του 1821 της οποίας ακριβές ανάτυπο έχει δημιουργήσει μετά από μακρόχρονη ιστορική έρευνα η Παγκαλαβρυτινή Ένωση και παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην εκδήλωση της 23ης Μαρτίου 2014 για την επέτειο της έναρξης της Επανάστασης του 1821 στην Παλαιά Βουλή. Την ιστορική αυτή στολή φόρεσε ο ταμίας της Π.Ε. κ. Κασιάρης ο οποίος και ήταν ο σημαιοφόρος με τη σημαία της ΠΕ.

Ακολούθησε μοναχικό κέρασμα σε όλους τους παρευρισκόμενους στο αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής και εν συνεχεία παρασχέθηκε γεύμα στους προσκεκλημένους από τον Καθηγούμενο και την λοιπή Μοναστική Κοινότητα.

Η εκδήλωση έκλεισε με τις καλύτερες των εντυπώσεων για την όλη διοργάνωση και ευχαριστίες από όλους στους συντελεστές που οργάνωσαν την εκδήλωση με ιδιαίτερες τις ευχαριστίες στον Ηγούμενο της Μονής Πανοσιολογιώτατο **π. Ιερώνυμο Κάρμα**.

Όλοι ευχήθηκαν και του χρόνου ακόμη καλύτερα.

Παρευρέθησαν μεταξύ άλλων: Ο Σεβασμιώτατος Μη-

δότης της "Φωνής των Καλαβρύτων" κ. Πάνος Τσαπάρης, ο πρόεδρος της Ε.Ε. της Π.Ε. κ. Τριαντάφυλλος Φελοούκας, η αντιπρόεδρος της Π.Ε. κα Αναστασία Μπαλοσοπούλου, ο Γυμνασιάρχης Καλαβρύτων κ. Θεοδόσης Παναγόπουλος, η Γ.Γ. του Συλλόγου Σκοταναίων και κοσμήτωρ της Π.Ε. κα Μαριάνθη Χρονοπούλου, ε. εκπρόσωπος της Περιφέρειας Αττικής ε. Διευθυντής Εθιμοτυπίας κ. Ανδρέας Σκαρτσίδας, ο πρόεδρος του Συλλόγου Κρινοφυτινών και ταμίας της Π.Ε. κ. Κων. Κασιάρης, ο πρόεδρος του Συλλόγου Λουσών και απόγονος της Οικογενείας Αγωνιστών του 1821 κ. Αντώνιος Πετιμεζάς, ο πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Ζαχλωρού κ. Πλιατσικούρας, ο πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Πλανη-

τέρου και μέλος του ΔΣ της ΠΕ κ. Απόστολος Παπαϊωάννου, ο τ. πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Πλανητέρου κ. Αλεξόπουλος, το στέλεχος του Υπ. Οικ. και μέλος τους Δ.Σ. της Π.Ε. κ. Χαράλαμπος Ζωγράφος, ο πρόεδρος και η Γενική Γραμματέας του ΙΠΗΠΑ και του Τάματος του Έθνους κ. Ιωάννης, η κα Αικατερίνη Αναγνωστοπούλου, καθώς, και πλήθος κόσμου

Η Εορτή του Γενεθλίου του Τιμίου Προδρόμου στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών

Με λαμπρότητα γιορτάστηκε το γενέσιο του Τιμίου Προδρόμου στην Αποστολική Μητρόπολη των Πατρών.

1) Την παραμονή της εορτής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος εχοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα **Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Παραλίας Πατρών**. Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε στα στοι-

χεία τα οποία συνθέτουν την ηγιασμένη προσωπικότητα του μεγαλυτέρου των Προφητών Ιωάννου του Βαπτιστού, ο οποίος εκ της κοιλίας μητρός του είχε την χάρη του Προφήτου, την οποία μετέδωσε και στην μητέρα του Ελισάβετ κατά την ώρα της συναντήσεώς της με την Παναγία Μητέρα του Κυρίου μας.

Επίσης ανέφερε στην επικαιρότητα της προφητικής φωνής του Προδρόμου στην σύγχρονη αποστασιοποιημένη από τον Θεό «κοινωνία».

Μετά το πέρας του Εσπερινού έγινε η λήξη των μαθημάτων των κατηχητικών ομάδων της ενορίας κατά την οποία ο προϊστάμενος του Ναού πρωτ. π. Αντώνιος Ρουμελιώτης ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο για την παρουσία του στην πανήγυρη της ενορίας και την συμπαράστασή του στο ποιμαντικό, κοινωνικό και εν γένει πνευματικό έργο της ενορίας.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος έδωσε επαίνους στους

Κάτω Αχαΐα

μαθητάς και τις μαθήτριες των Κατηχητικών Σχολείων και στους Κατηχητάς, τους οποίους ευχαρίστησε για την προσφορά τους στο έργο της ενορίας.

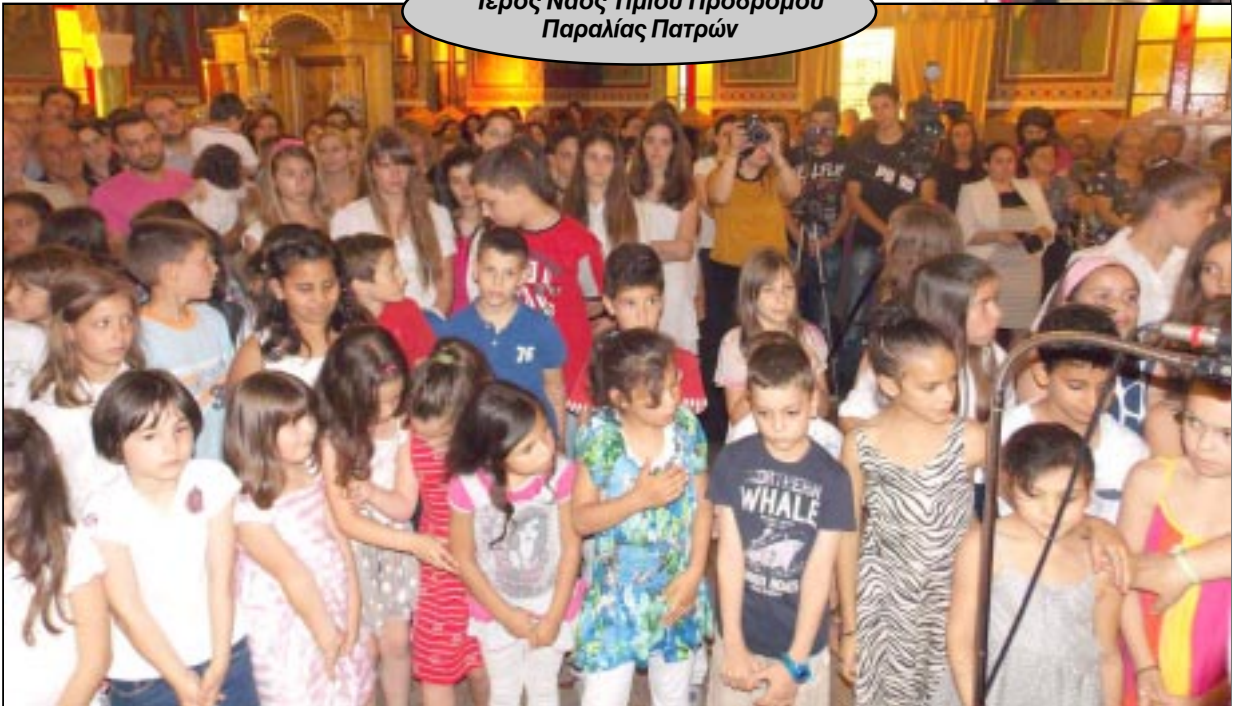
Μετά το τέλος της εκδηλώσεως αυτής έγινε λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας του Τιμίου Προδρόμου με την συμμετοχή πλήθους λαού.

2) **Ανήμερα της εορτής του Γενεσίου του Τιμίου Προδρόμου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος** ετέλεσε την Θεία Λειτουργία και εκκήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στην πόλη της Κάτω Αχαΐας, όπου φιλοξενεί η Ιερά Εικόνα του Τιμίου Προδρόμου, προστάτου της πόλεως, έως ότου ανοικοδομηθεί ο καταστραφείς από τον σεισμό του 2008 Ναός του θείου Βαπτιστού.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μίλησε περί των Προφητών ως απεσταλμένων του Θεού για να μεταφέρουν το μήνυμα της Αληθείας και της σωτηρίας διά της μετανοίας.

Ιερός Ναός Τιμίου Προδρόμου Παραλίας Πατρών

Το έργο των Προφητών είτε συνεχίζει αποκαλυπτικά, προφητικά και μυστηριακά η Αγία μας Εκκλησία.

Μετά την Θεία Λειτουργία στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού του Τιμίου Σταυρού, παρουσία του Σεβασμιωτάτου και των Πολιτικών, Στρατιωτικών και λοιπών Αρχών έγινε παρουσίαση βίντεο με την πορεία των έργων ανεγέρσεως του νέου περικαλλούς Ναού του Τιμίου Προδρόμου Κάτω Αχαΐας.

Τον τόπο ανεγέρσεως του Ναού επισκέφθη στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, συνοδευόμενος από τον προϊστάμενο του Ναού π. Απόστολο Δημητρόπουλο, τους Εκκλησιαστικούς Επιτρόπους, τον Δήμαρχο και τους Εργολάβους-Μηχανικούς και ενημερώθηκε για την πορεία του έργου.

* **Πανηγύριζε επίσης και ο Ναός του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, στην περιοχή της παραλίας Ακταίου** (Μετόχι του ενοριακού Ιερού Ναού Αγίας Βαρβάρας Ακταίου), όπου κτίτορες είναι η οικογένεια του Ανδρέου και της Σοφίας Μουτούση. Πρόκειται για δύο ιδιαίτερα ευλαβείς συνανθρώπους μας, οι οποίοι δοκιμάσθηκαν από τον Θεό πριν από 25

Αρτοκλασίας εις τον οποίο προσέστη και ομίλησε ο Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Χριστοδουλόπουλος (προϊστάμενος του Ιερού Ναού Παντοκράτορος).

Την Δευτέρα 24 Ιουνίου ανήμερα της εορτής, τελέ-

Κάτω Αχαΐα

σθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία με λειτουργό τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Νικόλαο Σκιαδαρέση ο οποίος κήρυξε και τον Θείο Λόγο. Και την κυριώνυμον ημέρα, οι πιστοί κατέκλυσαν κυριολεκτικά το Ναό και τον αύλειο χώρο.

Η δοκιμασία τους αυτή, είχε ως αποτέλεσμα την διατήρηση της πίστης γύρω από την αληθινή κοινωνία με τον Ύψιστο. Όλα αυτά τα χρόνια, έχουν να επιδείξουν μία σειρά φιλοθέων πράξεων με σκοπό να απαλύνουν τον ανθρώπινο πόνο, με ταπεινώση όμως, όπως ακριβώς επιτάσσει το θέλημα του Πανάγαθου Θεού.

Την παραμονή της εορτής, εν πληθούση εκκλησία, τελέσθηκε Μέγας Εσπερινός μετ'

Κάτω Αχαΐα

Στην κτηνοτροφική μονάδα της Ιεράς Μονής Νοτενών

Στο πλαίσιο των εργασιών της ανακαίνισης της Ιεράς Μονής Νοτενών, ο

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, επισκέφθη τις ε-

γκαταστάσεις του ποιμνιοστασίου της Ιεράς Μονής και συνεργάστηκε με τους

έχοντας την ευθύνη ποιμένας, προκειμένου να υπάρξει καλύτερα απόδοση της όλης προσπάθειας.

Ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε την οικογένεια του ποιμένος της Μονής, ως και όλες τις εγκαταστάσεις που φιλοξενούν το ποίμνιο και τις μονάδες παραγωγής γάλακτος και τυρού.

Πλησίον του ποιμνιοστασίου έχει ανεγερθή ο Ιερός Ναός του Αγίου Παντελεήμονος με κόπους του π. Ιερωνύμου, Ηγουμένου της Ιεράς Μονής.

Εντός του θέρους επίκειται ο εγκαίνισμός του Ιερού Ναού, όπως ανακοίνωσε ο Σεβασμιώτατος,

100 Χρόνια από τα εγκαίνια του Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Πατρών

Συμπληρώνονται στις 13 Ιουλίου 2014 εκατό χρόνια από τα εγκαίνια του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Πατρών.

Ο Ναός είχε εγκαινιασθεί από τον μακαριστό Μητροπολίτη πρώην Πατρών κυρό **Αντώνιο Παράσχη**, την **Κυριακή 13 Ιουλίου 1914**. Ο εκατόχρονος εορτασμός συμπίπτει με την ίδια ημέρα των εγκαίνιων.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. **Χρυσοστόμου**, έχει προγραμματίσει μία σειρά θρησκευτικών εκδηλώσεων.

Εκδηλώσεις για τον Μητροπολίτη Δέρκων Γρηγόριο

Οι επετειακές εκδηλώσεις μνήμης του συμπολίτου μας Εθνομάρτυρος Γρηγορίου Μητροπολίτου Δέρκων, θα πραγματοποιηθούν στη Ζουμπάτα την Κυριακή 13 Ιουλίου.

Θα τελεσθεί Θεία Λειτουργία στο Ναό της Θεοτόκου στη Ζουμπάτα, επιμνημόσυνη δέηση στον αδριάντα του Εθνομάρτυρος και εν συνεχεία πολιτιστικό πρόγραμμα στη πλατεία του χωριού.

ΙΕΡΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το τεσσαρακονθήμερο Αρχιερατικό μνημόσυνο του αιμνήστου και αγαπητού μας συζύγου, πατέρα, αδελφού, και συγγενούς

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΤΡΟΥΤΣΟΥ

τελούμε την **Κυριακή 13 Ιουλίου τ.ε.** εις τον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Σκούρα Τριταίας.

Η Σύζυγος: **Βασιλική**

Το τέκνο: **Πέτρος**

Τα αδέρφια του: Ιωάννης και Σπυρίδων Πετρούτσος, Κων/νος και Αικατερίνη Πετρούτσου, Βασιλική και π. Αντώνιος Ρηγοπούλου, Ανδριάννα και Δημήτριος.

ΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΑΓΝΟ ΚΕΡΙ - ΛΙΒΑΝΙ
ΙΕΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΗ 11-13 ΠΑΤΡΑ (ΕΝΑΝΤΙ Ι.Ν. ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ)

ΤΗΛ. & FAX: 2610 314.320

Πλήρεις Ιερατικές στολές,
αρίστης ποιότητας,
μόνο με 380 ευρώ!

Πανηγυρίζει ο Ιερός Ναός του Αγ. Αποστόλου Παύλου Πατρών

Με κάθε λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια, εορτάζει αύριο Κυριακή 29 Ιουνίου 2014 ο περικαλλής Ιερός Ναός του Αποστόλου Παύλου Πατρών, την Ιερά Μνήμη του Πρωτοκορυφαίου Αγίου. Στην Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, θα προεξάρχει και θα ομιλήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος.

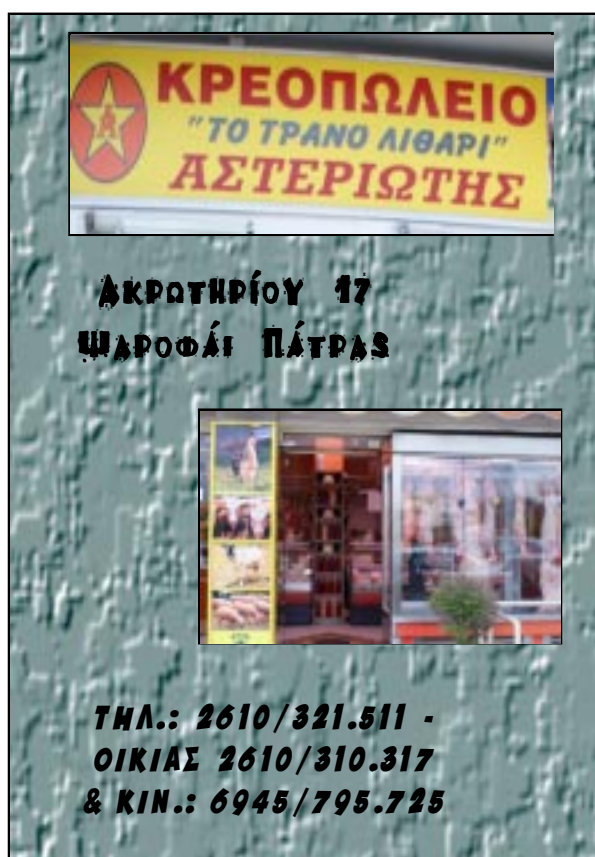

Μικροφωνικές εγκαταστάσεις Ιερών Ναών & Πνευματικών Κέντρων

- Μελέτη
- Εγκατάσταση
- Αναβάθμιση
- Επισκευή
- Λούβρατες φορητές συσκευές

ΤΙΓΚΑΣ ART
ΕΔΡΑ Τσαμωδού 37, 262 22 Πάτρα
τηλ 2610. 330005, κιν 6947. 429400
ΑΘΗΝΑ Μισοϋρί 5, Άνω Ηλιούπολη
e-mail: tigas@tigas.gr site: www.tigas.gr
blog: www.tigasartsound.blog-pot.gr
facebook: www.facebook.com/tigas.gr

6 Ξεπερέτσια πριν & μετά την πώληση

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ "ΤΟ ΤΡΑΝΟ ΛΙΘΑΡΙ" ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17 ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 - ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317 & ΚΙΝ.: 6945/795.725

Μήνυμα του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, Αντιστράτηγου Δημήτριου Τσακνάκη, για την παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών

Όπως όλοι γνωρίζουμε, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών έχει καθιερώσει την 26^η Ιουνίου ως Παγκόσμια Ημέρα κατά των Ναρκωτικών και της Παράνομης Διακίνησής τους, εκφράζοντας την ανησυχία και ταυτόχρονα την ανάγκη για αντίσταση στο ολοένα και αυξανόμενο πρόβλημα των ναρκωτικών. Η ημέρα αυτή αποτελεί μια διεθνή προσπάθεια για ευαισθητοποίηση, προβληματισμό και συνάμα κινητοποίηση όλης της ανθρωπότητας για την προστασία της από τα πλοκάμια του λευκού θανάτου.

Η χρήση και διάδοση των ναρκωτικών είναι αποτέλεσμα αλληλεπίδρασης σειράς παραγόντων που αφορούν το ίδιο το άτομο, την οικογένεια, το σχολείο, τους τρόπους λειτουργίας μιας κοινωνίας, τις αξίες, τα ιδανικά, την ποιότητα ζωής, τις ειδικές ανάγκες του πληθυσμού.

Ποικίλες και ολέθριες είναι οι συνέπειες της τοξικομανίας, προκαλώντας τεράστια προβλήματα στην ψυχική και σωματική υγεία, στις οικογενειακές και κοινωνικές σχέσεις, καθώς και στην επαγγελματική δραστηριότητα του ατόμου – χρήστη. Παράλληλα, η χρήση ναρκωτικών ουσιών συνδέεται και με την εκδήλωση παραβατικής συμπεριφοράς.

Είναι γνωστό και αποδεκτό απ' όλους πως τα ναρκωτικά αποτελούν πλέον και στην Ελλάδα μια οδυνηρή πραγματικότητα. Γι' αυτό και η Πολιτεία έθεσε εξ αρχής το θέμα της αντιμετώπισής τους ως θέμα υψίστης προτεραιότητας.

Στο πλαίσιο αυτό η Ελληνική Αστυνομία, έχοντας εντάξει την καταπολέμηση των ναρκωτικών ως βασική προτεραιότητα και στόχο στην επιχειρησιακή της δράση, εφαρμόζει Ειδικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα κατά των Ναρκωτικών, το οποίο, σε συνδυασμό με το ευρύτερο Πρόγραμμα Αντεγκληματικής πολιτικής (2010-2014) του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, παρέχει τη δυνατότητα εκδήλωσης και αξιοποίησης κάθε δυνατής σχετικής συνεργασίας, όχι μόνο σε εσωτερικό – εθνικό αλλά και σε περιφερειακό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Οι έντονες και συνεχείς προσπάθειες των Υπηρεσιών Δίωξης Ναρκωτικών της Ελληνικής Αστυνομίας έχουν σημειώσει μέχρι σήμερα πολύ σημαντικές επιτυχίες στον τομέα της καταστολής και πάταξης της εμπορίας ναρκωτικών, οι οποίες δεν θα πρέπει να μας δημιουργούν εφησυχασμό αλλά διαρκή επαγρύπνηση σε αυτόν τον κοινό αγώνα για προστασία των νέων μας.

Αρωγός στην προσπάθεια αυτή αποτελεί ο νέος Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών (Ν. 4139/13), ο οποίος περιλαμβάνει σειρά ρυθμίσεων που εκσυγχρονίζουν τη νομοθεσία των ναρκωτικών από την άποψη της ιατρικής αντιμετώπισης, της ποινικής αξιολόγησης, αλλά και της εφαρμογής νέας σωφρονιστικής αντίληψης για τους παραβάτες. Εξορθολογίζεται η ποινική μεταχείριση των κατηγορούμενων, δίνεται έμφαση στη θεραπευτική αντιμετώπιση των τοξικοεξαρτημένων και όχι στην ποινική καταστολή.

Άλλωστε η στρατηγική της Ε.Ε. για τα ναρκωτικά (2013-2020) βασίζεται πρώτα απ' όλα στις βασικές αρχές του Δικαίου της Ε.Ε. και προασπίζει από κάθε άποψη τις ιδρυτικές αξίες της Ένωσης: σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης, του Κράτους Δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έχει ως στόχο την προστασία για τη βελτίωση της κοινωνικής και ατομικής ευημερίας, την προστασία της δημόσιας υγείας, την παροχή ασφαλείας υψηλού επιπέδου για το ευρύ κοινό και την υιοθέτηση ισόρροπης, ολοκληρωμένης και τεκμηριωμένης προσέγγισης του φαινομένου των ναρκωτικών.

Η Ελληνική Αστυνομία βρίσκεται συνεχώς στο πλευρό των νέων ανθρώπων, επιδιώκοντας αφενός μεν με το προληπτικό της έργο, όπως ομιλίες σε σχολεία και ιδρύματα, έκδοση ενημερωτικών φυλλαδίων κ.λπ., να περιορίσει τους κινδύνους που τους απειλούν και αφετέρου με την κατασταλτική της δράση να οδηγήσει στη δικαιοσύνη τους εμπόρους του θανάτου.

Παραμένει προσηλωμένη στο δόγμα της μηδενικής ανοχής στον αγώνα κατά των ναρκωτικών και με μεθοδικότητα και επαγγελματισμό επιδιώκει τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητάς της, αξιοποιώντας παράλληλα κάθε διεθνή αστυνομική συνεργασία και χρησιμοποιώντας σύγχρονες τεχνικές και πρακτικές.

Προς την κατεύθυνση αυτή παρέχουμε κάθε δυνατή συνδρομή και συνεργαζόμαστε με τις αρμόδιες Υπηρεσίες, Φορείς και Οργανώσεις που έχουν ως αντικείμενο την πληροφόρηση, ενημέρωση, θεραπεία και κοινωνική επανένταξη των χρηστών.

Είναι ανάγκη να γίνει κατανοητό σε όλους ότι η Ελληνική Αστυνομία είναι σύμμαχος και συμπαραστάτης όλων των πολιτών και ιδιαίτερα της νεολαίας. Ειδικότερα στον αγώνα της κατά των ναρκωτικών, έχει ανάγκη από τη συμμαχία και τη συστράτευση όλης της κοινωνίας. Μέσα από τις ίδιες γραμμές η Ελληνική Αστυνομία και η Κοινωνία των Πολιτών μπορούν να πετύχουν πολλά, αναπτύσσοντας συνεργασίες σε διάφορα επίπεδα και τηρώντας παράλληλα τους διακριτούς τους ρόλους.

Έχοντας ως αφορμή τη σημερινή ημέρα θα πρέπει να δώσουμε σε όλους τους πολίτες το μήνυμα, ότι η Ελληνική Αστυνομία θα συνεχίσει απτόητη τον αγώνα της για έναν καλύτερο κόσμο και μία κοινωνία χωρίς εξαρτησιογόνες ουσίες, προσδοκώντας σε ένα καλύτερο αύριο για τη νεολαία μας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ Ιερός Ναός Αγίου Ελευθερίου Πατρών

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ

Την Τετάρτη 2 Ιουλίου, ο Ιερός Ναός μας εορτάζει και πανηγυρίζει την Κατάθεσιν της Τιμίας Εσθήτος της ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΩΝ ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ επί ονόματι της Δευτέρας αυτού Αγίας Τραπέζης.

Τρίτη 1η Ιουλίου βράδυ, ώρα 9.30 μ.μ. - 1.00 π.μ. θα τελεσθεί Ιερά Αγρυπνία μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος υπό του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Θεοκλήτου Παντελίδη.

Τετάρτη εσπέρας 2 Ιουλίου, ώρα 7.00 μ.μ. θα ψαλει Εσπερινός μετ' Ιεράς Παρακλήσεως προς την Κυρίαν Θεοτόκον, υπέρ υγείας και βοήθειας των ευλαβών χριστιανών.

Εκ του Ιερού Ναού

OPTICAL CENTER

Ευφροσύνη Φωτίου Καραβίτη

ΟΠΤΙΚΟΣ - ΟΠΤΟΜΕΤΡΗΣ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

* Εκτελούνται συνταγές όλων των Ασφαλιστικών Ταμείων Υγείας

* Νέες παραλαβές 2014 σε γυαλιά ηλίου και οράσεως. Οι τιμές μειώθηκαν, η ποιότητα παραμένει στο ύψος της

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου στον πεζόδρομο

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρ

Ιατρός - Πνευμονολόγος

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα

Τηλ.: 2613011057

Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

Ο Εκκλησιολόγος

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

του Πρωτοπρεσβυτέρου

Ευαγγέλου Κ. Πριγκιπάκη, Δρ. Θ.

Καθηγητού του Πρότυπου Πειραματικού
Γυμνασίου Πατρών

στην Οικουμένη με την ιεραποστολική προσπάθεια της Εκκλησίας. Τούτο συνδέεται με τη θεοσημία το 312 πρίν από τη μάχη στη Μιλβία γέφυρα και παραλληλίζεται με τη μεταστροφή του Απ. Παύλου στο δρόμο για τη Δαμασκό, καθώς υπογραμμίζεται στο απολυτικό του, ότι ο Κωνσταντίνος «*του σταυρού σου τον τύπον εν ουρανών θεασάμενος και ως ο Παύλος την κλήσιν ουκ εξ ανθρώπων δεξάμενος*». Το δεύτερο στοιχείο αποτελεί **η έμπρακτη εφαρμογή της διδασκαλίας της Εκκλησίας με την επίτευξη ευρύτατου φιλανθρωπικού έργου ως έκφρασης της πίστεώς του**, το οποίο είναι μαρτυρημένο και από άλλες πηγές. Ο Κωνσταντίνος όχι μόνο διένειμε τρόφιμα στο λαό όπως σιτάρι, ψωμί ή λάδι κατά το παλαιότερο παράδειγμα των προκατόχων του, αλλά και μοίραζε χρήματα στους πτωχούς κάτι το οποίο δεν είναι αγιολογική υπερβολή ή κοινός υμνογραφικός τόπος, αλλά γεγονός τεκμηριωμένο πλήρως και στις υπόλοιπες πηγές. Το τρίτο στοιχείο συνιστά **η συμβολή του στην εύρεση του Τιμίου Σταυρού μέσω της μητέρας του, καθώς επίσης και η βαθιά του πίστη στο Χριστό** με τη μεταστροφή του από τον Ενοθεϊσμό, αλλά **και η ειλικρινής του μετάνοια για τα αμαρτήματά του, όπως και οι πολλές του αρετές**. Το τέταρτο στοιχείο, τέλος, συνιστά η συχνή **θαυματουργία** του, καθώς είναι βέβαιο ότι στη λάρνακα των λειψάνων του ενεργούνταν μετά την κοίμησή του θαυμαστά γεγονότα, πράγμα που αποτελεί σαφές θείο σημείο για την αγιότητα του Κωνσταντίνου. Όπως τονίζεται στην υμνολογική και συναξαριστική παράδοση, δια των πρεσβειών του παρέχεται η χάρις του Θεού στους πιστούς, αφού «*η λάρναξ {του Κωνσταντίνου} ίσασεις βρύει*», ενώ «*ο τάφος ένθα κείται το ιερόν, Κωνσταντίνε, και τίμιον σώμα σου, μαρμαρυγάς θείας, και ακτίνας φωτολαμπείς, τοις προσιοίσι πάντοτε βλύζει ιαμάτων παντοδαπών*». Η επίτευξη θαυμάτων όμως από τον άγιο αυτοκράτορα μαρτυρείται ακόμη και σήμερα από τους πιστούς, κάτι που συνιστά όχι μόνο την πηγαία τεκμηρίωση αλλά και τη θεία επιβεβαίωση για την αγιότητα του, για την οποία είναι δύσκολο να διατυπωθεί λογική αντίρρηση.

Όλα τα παραπάνω θεωρούμε ότι καταδεικνύουν πλήρως και σαφώς την εσωτερική ανέλιξη των θρησκευτικών πεποιθήσεων του Κωνσταντίνου και ιχνηλατούν περιγραμματα, αλλά και με τρόπο σαφή και πειστικό πιστεύουμε, τη μακρά, συνεχή και σταθερή σχέση και πορεία του προς το Χριστιανισμό, ως αποτέλεσμα οπωσδήποτε όχι της ψυχρής πολιτικής σκοπιμότητας ενός ικανού πλην όμως καιροσκόπου ηγεμόνα, αλλά της προσωπικής ανάγκης και του εσωτερικού φρονήματος μιας βαθύτατα θρησκευτικής προσωπικότητας, που αναζητούσε μέσα σε μια ταραγμένη εποχή θρησκευτικού συγκρητισμού και ηθικής κατάπτωσης και πολιτικής αστάθειας, την αποκαλυπτική παρουσία του αληθινού Θεού, τον οποίο βρήκε, πίστεψε, ευαρέστησε και στου οποίου το φως της χάριτος αναπαύεται.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ : Α. Alföldi, *The Conversion of Constantine and Pagan Rome*, Oxford 1969. T.D. Barnes, *The New Empire of Diocletian and Constantine*, Cambridge, Mass. 1982. T.D. Barnes, *Constantine and Eusebius*, Cambridge, Mass. 1981. J. Burckhardt, *Die Zeit Constantins des Großen*, Basel 1853 A. Cameron-S.G. Hall, *Life of Constantine*, Oxford 1999. J-M. Carrié-A. Rousselle, *L'Empire Romain en mutation- des Sivères ú Constantin*, 192–337, Paris 1999. M. Clauss, *Konstantin der Grosse und seine Zeit*, München 1996. J.W. Drijvers, *Helena Augusta. The Mother of Constantine the Great and the Legend of Her Finding of the True Cross*, Leiden 1992. T.G. Elliot, *The Christianity of Constantine the Great*, Scranton 1996. K.M. Girardet, *Der Kaiser und sein Gott. Das Christentum im Denken und in der Religionspolitik Constantins des Großen*, Berlin-New York 2010. K.M. Girardet, *Die konstantinische Wende*, Darmstadt 2006. E. Hartley, *Constantine the Great. York's Roman Emperor*, York 2004. H. Kraft, *Kaiser Konstantins religiöse Entwicklung*, Töbingen 1955. C.M. Odahl, *Constantine and the Christian Empire*. London & New York 2004. H.A. Pohlsander, *The Emperor Constantine*, London-New York 2004². H.A. Pohlsander, *Helena. Empress and Saint*, Chicago 1995.

(Ε Μέρος - Τέλος)

6. Η ένταξη του Μ. Κωνσταντίνου στην Εκκλησία το 337 και το ζήτημα της αγιότητάς του.

Από τη μελέτη των πηγών διαπιστώνεται με σαφήνεια η ιδιαίτερη τιμή και η ευλάβεια που έτρεφε από πολύ νωρίς ο Κωνσταντίνος προς τους μάρτυρες, τους οποίους τιμούσε όχι μόνο ως ήρωες της πίστεως, αλλά κι επειδή, γνωρίζοντας καθώς φαίνεται την περί μαρτυρίου και μαρτύρων εκκλησιαστική παράδοση, προσέβλεπε στη μεγάλη παρρησία τους προς το Θεό υπέρ των πιστών. Για το λόγο αυτό και οι περισσότεροι από τους ναούς που ανοικοδόμησε ήταν αφιερωμένοι είτε σε μάρτυρες, είτε στους κατ' εξοχήν μάρτυρες που ήταν οι απόστολοι, μεταξύ των λαρνάκων των οποίων εξέφρασε την επιθυμία να ταφεί στον ομώνυμο ναό που ανοικοδόμησε στην Κωνσταντινούπολη. Την ιδιαίτερη τιμή προς τους μάρτυρες παρέλαβε πιθανότατα, όπως ήδη τονίστηκε, από τη μητέρα του Ελένη, την οποία τηρούσε καθώς «*ου διελίμπανε τιμών των αγίων μαρτύρων του Θεού τας μνήμας*» μέχρι το τέλος της ζωής του, οπότε και διαθέτουμε σαφείς πληροφορίες για την προσευχή και την εξομολόγηση του πρίν από το βάπτισμά του στο ναό του μάρτυρος αγ. Λουκιανού.

Η απόφαση για το βάπτισμα του αυτοκράτορα συνδέεται προφανώς με την πεποίθησή του ότι είχε έρθει πλέον η ώρα να εκφράσει για άλλη μια φορά τη μετάνοιά του εξομολογούμενος όλα όσα ως θνητός άνθρωπος διέπραξε, αφού κατά τον Ευσέβιο, «*γονυκλινής επ' εδάφους, ικέτης εγίνετο του Θεού, εν αυτώ να μαρτυρίω εξομολογούμενος*». Το «μαρτύριο» στο οποίο αναφέρεται ο Ευσέβιος, περιέκλειε τον τάφο του μάρτυρος Λουκιανού και βρισκόταν λίγο έξω από την πόλη, στην πολίχνη Δρέπανο, την οποία είχε μετονομάσει σε «Ελενόπολη» προς τιμήν της μητέρας του που κατόγταν από εκεί. Πιθανολογείται μάλιστα ότι και η αγ. Ελένη θα πρέπει να έτρεφε ιδιαίτερη ευλάβεια προς το μάρτυρα Λουκιανό, γι' αυτό και η προσφυγή του Κωνσταντίνου στον τάφο του συνέβη ακριβώς διότι υπήρχε διάχυτη στην εκκλησιαστική παράδοση η πίστη, ότι οι προσευχόμενοι στα μαρτύρια είχαν τον μάρτυρα του οποίου ο τάφος ή τα λείψανα βρισκόταν εκεί, συνήγορο και πρεσβευτή προς το Θεό κατά τις προσευχές τους, καθώς ο Κωνσταντίνος γνώριζε προφανώς, ότι η «πνευματοφόρος» ψυχή του μάρτυρα είχε παρρησία μεγάλη προκειμένου να πρεσβεύει προς το Θεό για τη συγχώρηση των αμαρτιών του, κάτι το οποίο επιζητούσε θερμά. Για το λόγο αυτό και το βάπτισμά του στη συνέχεια, δεν ήταν αποτέλεσμα πολιτικού καιροσκοπισμού όπως υποστηρίζεται από μερίδα ερευνητών, αλλά συνέπεια μιας μακράς πνευματικής πορείας προς το Χριστιανισμό, πράμα που καταδεικνύει με σαφήνεια και το γεγονός ότι είχε εκφράσει την επιθυμία να μεταβεί και να βαπτισθεί στον Ιορδάνη ποταμό νωρίτερα, όχι ως άλλος Χριστός όπως λανθασμένα υποστηρίζεται, αλλά διότι γνώριζε, κάτι το οποίο ήταν και είναι μέχρι σήμερα διάχυτη πίστη μεταξύ των χριστιανών, ότι τα ύδατα του ποταμού παρέχουν ιδιαίτερη ελογία και ίαση στον άνθρωπο, καθώς έχουν καθαγιασθεί με τη βάπτιση του Χριστού σ' αυτά. Η επιθυμία του όμως δεν έμελε να εκπληρωθεί, καθώς βρισκόταν ήδη προς το τέλος της ζωής του και γι' αυτό βαπτίστηκε στη Νικομήδεια την περίοδο του Πάσχα του 337.

Από τους μελετητές που ασκούν αρνητική κριτική στον Κωνσταντίνο τονίζεται ως δείγμα πολιτικού καιροσκοπισμού επίσης το γεγονός, ότι δέχθηκε το βάπτισμα λίγες μόλις ημέρες πριν από το θάνατό του. Η θέση αυτή όμως δεν ευσταθεί, καθώς ήταν συνήθεια ευρύτατα διαδεδομένη να αναβάλλεται συνεχώς το βάπτισμα από ευλάβεια για το μέγεθος και το ύψος του μυστηρίου. Την εκκλησιαστική αυτή συνήθεια ακολούθησε με βεβαιότητα και ο Μ. Κωνσταντίνος, ώστε με δεδομένη την επιβάρυνση της υγείας του, θα επιθυμούσε να αναχωρήσει καλύτερα προετοιμασμένος για την άλλη ζωή, καθώς είναι γνωστό ότι το βάπτισμα απαλείφει εκτός από τις συνέπειες του προπατορικού και όλα τα προηγμένα αμαρτήματα του ανθρώπου. Γι' αυτό και είναι βέβαιο ότι ο αυτοκράτορας ακολούθησε τη συνήθη πρακτική των χριστιανών της εποχής του, όπως έπραξε και η μητέρα του που βαπτίστηκε σε μεγάλη ηλικία αλλά και ο διάδοχός του Κωνσταντίνος, που αν και ανατράφηκε χριστιανικά, εν τούτοις βαπτίστηκε πολύ αργά, πιθανότατα μικρό διάστημα πριν από το θάνατό του.

Ο Κωνσταντίνος βαπτίστηκε από τον αρειανόφρονα μεν αλλά μη καταδικασμένο ή καθηρημένο και σε κοινωνία με την Εκκλησία ευρισκόμενο κανονικό επίσκοπο Νικομηδείας Ευσέβιο, με τον οποίο τον συνέδεαν φιλικόι, και ίσως συγγενικοί, δεσμοί, αλλά και ήταν πρόσωπο του στενού του περιβάλλοντος, ευθυνόμενο κατ' εξοχήν για την όλη στάση του αυτοκράτορα έναντι των Ορθοδόξων μετά τη Σύνοδο της Νίκαιας. Γι' αυτό και το βάπτισμά του όχι μόνο είναι γεγονός ανατρίφρητο και ιστορικά αποδεδειγμένο πλέον, αλλά και ως κανονικό και έγκυρο έχει αναγνωριστεί ορθά από την Εκκλησία, εφόσον τελέστηκε από πρόσωπο το οποίο είχε ακώλυτη την ιεροσύνη και ως επίσκοπος αν και αρειανόφρων είχε πλήρη κοινωνία με την Εκκλησία. Όσον αφορά το μυστήριο αυτό καθαυτό, ήταν, όπως παρατηρεί ο Ευσέβιος, τόσο έντονη η συναίσθησή του από τον ασθενή αυτοκράτορα, ώστε μετά την τέλεσή του και μέχρι την κοίμησή του δεν φόρεσε ξανά τη βασιλική πορφύρα και τα λοιπά διακριτικά του αξιωμάτων του, αλλά έφερε μόνον ένα λευκό χιτώνα ως νεοφώτιστος χριστιανός, αναμένοντας την κλήση του Θεού, καθώς ήταν επιθυμία του πλέον να συγκαταλέγεται, όπως έλεγε, μεταξύ των δούλων του Θεού.

Πράγματι, την Κυριακή 21 Μαΐου του 337, αφού έλαβε τη θεία Κοινωνία, πέθανε ήσυχος στη βασιλική έπαυλη λίγο έξω από τη Νικομήδεια, στην περιοχή του «Αχυρώνος», σε ηλικία εξήντα πέντε ετών περίπου. Κατά τα ειθισμένα αν και χριστιανός, του απονεμήθηκε από τη Σύγκλητο η ρωμαϊκή αποθέωση, κηρύχθηκε δηλαδή *divus Imperator*, κάτι που καθιστά με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο σαφές, ότι τα εξωτερικά στοιχεία της αυτοκρατορικής λατρείας διατη-

ρούνταν, όπως η αποθέωση, με σκοπό τη διαφύλαξη της ειρήνης και της ενότητας του κράτους και οπωσδήποτε όχι για την οποιαδήποτε πλέον σχέση του νεκρού αυτοκράτορα με τη ρωμαϊκή εθνική θρησκεία. Και αυτό, διότι για το Κωνσταντίνο η αποθέωση ήταν κάτι το οποίο ως δούλος πλέον του Θεού, όπως ήθελε να αποκαλείται, δεν επεδίωκε, αλλά ούτε κι επιθυμούσε προ πολλού, καθώς «*εκήρυπτεν εαυτόν δούλον και θεράποντα του παμβασιλέως Χριστού*», πράγμα που τον οδήγησε στην απόφαση να ταφεί στο ναό των αγ. Αποστόλων, όπου είχε κατασκευάσει ήδη ειδικό μαισωλείο μεταξύ των τάφων στους οποίους θα τοποθετούνταν οι λάρνακες με τα λείψανα των αγ. Αποστόλων. Δεν πρόλαβε όμως να μεταφέρει τα αποστολικά λείψανα εκεί, αλλά ενταφιάστηκε ανάμεσα στους κενούς αποστολικούς τάφους, καθώς τη μεταφορά των λειψάνων των αγ. Αποστόλων προσπάθησε να πραγματοποιήσει ο γιός του Κωνσταντίνος, αλλά με περιορισμένα αποτελέσματα, εφόσον βρέθηκαν και μεταφέρθηκαν λείψανα μόνο έξι Αποστόλων, τα οποία σημειωτέον δεν τοποθετήθηκαν στους τάφους, αλλά σε ειδικά ξύλινα κιβώτια κάτω από το Θυσιαστήριο (Αγ. Τράπεζα) του ναού. Πέραν τούτων όμως, είναι βέβαιο ότι δεν επεδίωξε να ταφεί ανάμεσα στις αποστολικές λάρνακες για να προβάλλει τον εαυτό του ως νέο Χριστό, ως ισάποστολο, ως δέκατο τρίτο των αποστόλων, ή ως δέκατο τρίτο θεό, μετά τους δώδεκα Ολυμπίους, όπως ανέριστα διατείνεται μερίδα ερευνητών, καθώς, εκτός του ότι δεν υπήρχαν λείψανα αποστόλων αλλά ούτε και τοποθετήθηκαν μεταγενέστερα στις λάρνακες, μια τέτοια θέση δεν θεμελιώνεται στα πραγματικά δεδομένα των πηγών. Και αυτό, διότι ο λόγος για τον οποίο ήθελε να ταφεί ανάμεσα στους κατ' εξοχήν μάρτυρες, αποστόλους, ήταν και πάλι η συνήθεια και ο πόθος των χριστιανών της εποχής του να θάπτονται δίπλα ή κοντά σε μαρτύρια, δηλαδή σε τάφους και ναούς μαρτύρων. Όπως αναφέρεται μάλιστα ρητά στις πηγές, οι πιστοί επιζητούσαν να ενταφιάζονται «*pro foribus martyrum*», «*ad sanctorum locam*» ή «*in loco sancto*», επιδιώκοντας να τύχουν της προστασίας, της παρρησίας και των πρεσβειών των μαρτύρων προς το Χριστό για τη σωτηρία τους, κάτι το οποίο επεδίωκε και ο χριστιανός πλέον αυτοκράτορας Κωνσταντίνος με την ταφή του ανάμεσα στους κατεξοχήν μάρτυρες που ήταν οι Απόστολοι του Χριστού.

Είναι γνωστό επίσης, ότι έχουν εγερθεί πολλές ενστάσεις από μερίδα ερευνητών του βίου του, αναφορικά με την τιμή του από την Εκκλησία μαζί με τη μητέρα του Ελένη ως αγίων και μάλιστα ισάποστών, με το αιτιολογικό της διάπραξης εκ μέρους του τέτοιας φύσεως ενεργειών, κυρίως όσον αφορά το στενό οικογενειακό ή το συγγενικό του περιβάλλον, με βάση τις οποίες, όπως εσφαλμένα βέβαια υποστηρίζουν, η πράξη αυτή της Εκκλησίας μόνο ως επιβράβευση της προσφοράς του στο Χριστιανισμό μπορεί να εκληφθεί και όχι ως αναγνώριση της πραγματικής του αγιότητας, κατανοούμενης σαφώς μόνον ως ηθικής καθαρότητας και τελειότητας. Μια τέτοια άποψη βέβαια, πέραν της προκαταλήψεως και της πολιτικής σκοπιμότητας που εμπεριέχει, δεν λαμβάνει υπ' όψιν τα κριτήρια της χριστιανικής αγιότητας, τα οποία, κατά τρόπο ακατανόητο για επιστημονική έρευνα, αγνοούνται ή το πιθανότερο παραβλέπονται σκοπίμως. Εκτός αυτών όμως δεν συνυπολογίζονται για το σκοπό αυτό ούτε οι βασικές προϋποθέσεις για την κατανόηση του πλαισίου της δραστηριότητάς του, όπως η δυναστική νοοτροπία της οποίας ήταν φορέας, κάτι που ελήφθη σαφώς υπόψη από την Εκκλησία, καθώς οι όποιες πράξεις του ήταν αποτέλεσμα της άσκησης των αυτοκρατορικών του καθηκόντων, γι' αυτό και «ερμηνεύθηκαν ως ευθύνη της εξουσίας» και όχι ως ευθύνη που προέρχεται από προσωπικής φύσεως ηθικά κίνητρα. Για την αποδοκιμασία μάλιστα της τιμής του Μ. Κωνσταντίνου ως αγίου από την Εκκλησία επικρατούν ακόμη και σήμερα σε μερίδα ερευνητών, όχι οι οντολογικές προϋποθέσεις της αγιότητας, αλλά ως επί το πλείστον φιλοσοφικές δικανικές ρωμαιοκαθολικής ή ακραίας προτεσταντικής και μάλιστα καλβινιστικής υφής ηθικιστικές προϋποθέσεις.

Είναι γεγονός όμως, ότι η Εκκλησία τίμησε τον Κωνσταντίνο ως άγιο όχι τόσο για τις ευεργεσίες που της προσέφερε, οι οποίες υπήρξαν αναμφίβολα σπουδαίες και μοναδικές, καθώς η αγιότητα δεν είναι ένας εκκλησιαστικός τιμητικός τίτλος, αλλά μια οντολογική κατάσταση στην οποία μυσταγωγεί το μετανοούντα και αγωνιζόμενο χριστιανό η χάρις του Θεού. Στην Εκκλησία δηλαδή δεν υφίσταται διαδικασία αγιοποίησης, όπως συμβαίνει στο Ρωμαιοκαθολικό, αλλά διακήρυξη της αγιότητας ενός μέλους της το οποίο αναδεικνύει άγιο ο Θεός και για το οποίο υπάρχουν σαφή δείγματα της αγιότητάς του. Για το λόγο αυτό και η Εκκλησία, διαπιστώνοντας και διακηρύσσοντας την αγιότητα του Κωνσταντίνου, δε χρησιμοποίησε τα κριτήρια της κοσμικής φιλοσοφικής ηθικής όπως πράττει μερίδα της έρευνας για να την απορρίψει, αλλά προχώρησε με θεολογικά κριτήρια, τα οποία δυστυχώς αγνοούνται πλήρως από τους ειδικούς εκείνους που θεωρούν εντελώς ακατανόητη την κατάταξη του Κωνσταντίνου στο αγιολόγιο της Εκκλησίας, ως μια ηθική και μόνον επιβράβευση της προσφοράς του ως του πρώτου χριστιανού Ρωμαίου αυτοκράτορα στην Εκκλησία.

Τα κριτήρια με βάση τα οποία η Εκκλησία κατέταξε τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο στο αγιολόγιό της, παρουσιάζονται ανάγλυφα, πέραν των άλλων, και στην υμνολογία της εορτής του, όπου μπορεί κανείς να τα διακρίνει καθαρά, αν μελετήσει αντικειμενικά και χωρίς σκοπιμότητα τα κείμενα, το περιεχόμενο της συνεδήσεως του πληρώματος της Εκκλησίας για την αγιότητα του αυτοκράτορα. Ως πρώτο στοιχείο προβάλλει **η αποδοχή της κλήσης από το Θεό για την αποστολή της προσωπικής του μεταστροφής και της παροχής ελευθερίας για τη διάδοση του λόγου του Θεού**

AutoMintzas

AUTO ELECTRIC CENTER

ΕΙΣΑΓΟΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΤΩΝ

www.automintzas.gr

AutoMintzas - Auto Electric Center

Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σοφία Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860

E-mail: info@automintzas.gr

Κήλη δίσκου αυχένα

Η **κήλη δίσκου του αυχένα** είναι μια από τις συχνότερες αιτίες του αυχενικού συνδρόμου (πόνου στον αυχένα). Πρόκειται για ειδική βλάβη του μεσοσπονδυλίου δίσκου, όπου λόγω φθοράς του ινώδους δακτυλίου που τον περιβάλλει, προπίπτει στο νωτιαίο χώρο ο πηκτοειδής πυρήνας του δίσκου και πιέζει νωτιαίο μυελό και ρίζες.

Επιδημιολογία

Τα γνωστά αίτια αυχεναλγίας είναι περί τα 80-100, αλλά το συχνότερο από αυτά αφορά την **κήλη δίσκου αυχένα** (αυχενική δισκοκήλη). Όπως και να έχουν τα στατιστικά δεδομένα, είναι βέβαιο ότι η συχνότητα δισκοκήλης αυχένα αυξάνει σταδιακά με την ηλικία και, αρχίζοντας από 20-25 ετών (ποσοστό περίπου 1%), στην ηλικία των 50 ετών ανευρίσκεται στο 80% και στην ηλικία των 60-70 ετών, ανευρίσκεται πλέον στο

* **Πόνος:** Η αυχενική κήλη δίσκου εκδηλώνεται με πόνο στον αυχένα, ο οποίος συχνά αντανάκλα στο κεφάλι (ινιακή κεφαλαλγία), στη ράχη, στις ωμοπλάτες στον ώμο, στο βραχίονα και μέχρι το χέρι.

* **Δυσκαμψία:** Οι ασθενείς εμφανίζουν μείωση του εύρους κινήσεων του αυχένα, ιδίως στην κάμψη - έκταση και στις πλάγιες κλίσεις.

* **Αισθητικές διαταραχές στα άνω άκρα:** Εμφανίζουν μούδιασμα, ψευδές αίσθημα κρύου, ή ζεστού, ή βελόνια, ή φαγούρα, στην ωμοπλάτη, στον βραχίονα αλλά και στην άκρη χείρα.

* **Μυϊκή αδυναμία:** Ανάλογα με το ποιος δίσκος πιέζει την σύστοιχη ρίζα, εμφανίζουν ενίοτε μυϊκή αδυναμία στα άνω άκρα, στην απαγωγή του ώμου, στην κάμψη του αγκώνα (A5), στο σφίξιμο της γροθιάς (A6) ή στην έκταση των δακτύλων ("μούντζα", A7), ή στο άνοιγμα των δακτύλων (A8). Σπανιότερη είναι η μυϊκή αδυναμία στα κάτω άκρα.

* **Συνοδά συμπτώματα από την παρεγκεφαλίδα και τον εγκέφαλο:** Ο μηχανισμός πρόκλησης αυτών των συμπτωμάτων δεν έχει διευκρινισθεί επαρκώς και αποδίδεται είτε σε πίεση του νωτιαίου μυελού είτε σε πίεση ανώτερων ριζών που αναστομώνονται με κλάδους του τριδύμου νεύρου και του παραπληρωματικού νεύρου. Έτσι, συχνά οι ασθενείς αναφέρουν ζάλη, αστάθεια, καρηβαρία (βαρύ κεφάλι), πονοκέφαλο και ίλιγγο. Αυτό που ελέγχει πάντα ο γιατρός είναι τα νευρολογικά ελλείμματα στα άνω άκρα (απώλεια μυϊκής ισχύος, κατάρνηση αντανακλαστικών, κλπ). Σημειώνεται ότι υπάρχουν ασθενείς με δισκοκήλη αυχένα χωρίς πόνο στον αυχένα, αλλά απλώς με μούδιασμα στα χέρια και αστάθεια.

Κλινικά ευρήματα
* **Δυσκαμψία:** Περιορισμός των ενεργητικών και παθητικών κινήσεων του αυχένα, τοπικός μυϊκός σπασμός και ενίοτε ραιβόκρανο ("στραβολαϊμασμός").
* **Νευρολογικά ευρήματα στα άνω άκρα,** επί πίεσως ριζών, ή του νωτιαίου μυελού: Αισθητικές διαταραχές (υπαίσθησία, ψευδαισθήσεις, υπεραίσθησία, κλπ) με μείωση ή κατάρνηση αντανακλαστικών στα άνω ή και στα κάτω άκρα και μείωση της μυϊκής ισχύος στα άνω, ή και στα κάτω άκρα. Η αυχενική δισκοκήλη επισυμβαίνει κατά κανόνα στους δίσκους A5-A6 και A6-A7. Στην πρώτη περίπτωση δισκοκήλης A5-A6 πιέζεται συνήθως η ρίζα A6 ενώ στη δεύτερη A6-A7, η ρίζα A7. Επί πίεσως της A6 ρίζας (δίσκος A5-A6) παρατηρούνται αισθητικές διαταραχές στον αντίχειρα και στον δείκτη (A6), μείωση ή κατάρνηση του δικεφαλικού αντανακλαστικού (A6) και μείωση της μυϊκής ισχύος των καμπτήρων του αγκώνα, ιδίως στο δικέφαλο βραχιόνιο (A6), και των εκτεινόντων του καρπού μυών (A6). Επί πίεσως της A7 ρίζας (δίσκος A6-A7) παρατηρούνται αισθητικές διαταραχές στον δείκτη και τον μέσο δάκτυλο (A7), μείωση ή κατάρνηση του τρικεφαλικού αντανακλαστικού (A7) και μείωση της μυϊκής ισχύος του τρικεφάλου βραχιονίου μυός και των εκτεινόντων των δακτύλων (A7).

* **Αναπαραγωγή του αντανακλώμενου πόνου** στα άνω άκρα, με ορισμένες κινήσεις.
* **Αυχενική μυελοπάθεια:** Σπάνια, επί κεντρικής αυχενικής δισκοκήλης παρατηρείται σπαστική παραπάρεση και ορθοκυστικές διαταραχές (μείωση λειτουργίας των σφιγκτήρων).

Εξετάσεις
Ο αυχένας μπορεί να ελεγχθεί με τις εξής μεθόδους, εκ των οποίων ορισμένες είναι απαραίτητες και άλλες κατ' επιλογήν:
* Κλινική εξέταση από Ορθοπαιδικό.
* Απλές ακτινογραφίες (face/profil και δύο λοξές) και δυναμικές σε κάμψη και έκταση (έλεγχος αστάθειας).
* Μαγνητική τομογραφία (έλεγχος δίσκων, Νωτιαίου μυελού, ριζών και μυών)
* Ηλεκτρονευρογράφημα άνω άκρων (έλεγχος αγωγιμότητας νεύρων)
* Ακτινογραφία θώρακος (έλεγχος για όγκους κορυφής πνεύμονα) και σπινθηρογράφημα οστών τριών φάσεων.
* Υπερηχογράφημα έγχρωμο triplex καρτίδων, και σπονδυλικών αρτηριών.
* Όλες οι εξετάσεις έχουν τη χρησιμότητά τους αλλά οι σπουδαιότερες από αυτές είναι η κλινική εξέταση, η ακτινογραφία αυχένα profil και κύρια η **μαγνητική τομογραφία** αυχένα.

Στο Ουράνιο Αναλόγιο ο Ανδρέας Τσιμάρas

Μετά από σύντομη πάλι με τον καρκίνο, ο αξιγάπητος **Ανδρέας Τσιμάρas, Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού των Αγίων Αποστόλων Πατρών, ευρίσκεται στους Ουρανούς και την Δευτέρα 30 Ιουνίου, στον εορτασμό της σύναξης των Αγίων Αποστόλων θα συμμετέχει από το Ουράνιο Αναλόγιο.**

Ο μεταστάς ήτο Εκκλησιαστικός υμνωδός και ως άνθρωπος άκακος και ευγενής και ως οικογενειάρχης άριστος και ως Ιεροψάλτης καλός και αφοσιωμένος εις το καθήκον ... άνθρωπος εκ χαρκτηρός πράος, ουδέποτε παρεσύρθη από τον, ως εκ της θέσεως αυτού, εγωισμό.

Θαυμαστής του Χρυσάνθου Θεοδο-

Ο Ανδρέας υπήρξε σπουδαίος άνθρωπος με εξαιρετο ήθος και αρετή. Κάτι που επεσήμανε με δάκρυα στα μάτια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομος,** ο οποίος χοροστάτησε στην Εξόδιο Ακολουθία που τελέσθηκε από τον Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέου Πα-

σόπουλου, ο Ανδρέας Τσιμάρas διακρίνετο για το Πατριαρχικό του ύφος, τη στεντόρεια φωνή και την ευγένειά του προς όλους, μικρούς και μεγάλους. Πριν ανέβει στο Ιερό Αναλόγιο το ράσο του ευλογούσε ο εκάστοτε Λειτουργός.

Από μικρός γαλουχήθηκε με τα νάματα της ιερής ψαλμωδίας κοντά στον Αθανάσιο Παπαναγιώτου, τον Αθανάσιο Κωστήρη, τον Αρ. Μπουχάγιερ και άλλους διαπρεπείς ιεροψάλτες των Πατρών.

Διακρίθηκε ιδιαίτερα και ως Χοράρχης, έχοντας στο ενεργητικό του υποδειγματικές διευθύνσεις σε συναυλίες με τον πολυμελή Βυζαντινό χορό "Πορφύρα". Θα ξεχωρίσουμε τη συναυλία με τίτλο: «Της Αγάπης Αθληταί», που δόθηκε το καλοκαίρι του 2012 στο Αρχαίο Ωδείο, με σολίστα τον εξαιρετικό ερμηνευτή Μανώλη Μητσιά, και τελούσε υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών. Επρόκειτο για το ορατόριο: «Ύμνος προς την Αγάπη» (Α' επιστολή προς Κορινθίους του Αποστόλου Παύλου) που είχε μελοποιήσει ο χοράρχης Ανδρέας Τσιμάρas.

Καλλίφωνος και εντυπωσιακά υψίφωνος με χαρακτηριστικά σοβαρό και μεγαλοπρεπές βυζαντινό ύφος, έψαλε για ένα έτος ως Λαμπαδάριος στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής στην άνω πόλη και για 26 έτη ως Πρωτοψάλτης στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πατρών. Για μικρό χρονικό διάστημα εργάστηκε και ως καθηγητής Μουσικής σε γυμνάσιο της περιοχής μας.

τρών, χθες στις 12 το μεσημέρι. Συμμετείχε ο Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Πατρών Αρχιμανδρίτης π. Αρτέμιος Αργυρόπουλος, ο Αρχιμανδρίτης π. Χρυσάνθος Στελλάτος, οι εφημέριοι του Ναού Πρωτοπρεσβύτεροι π. Νικόλαος Σκιαδαρέσης, π. Ιωάννης Παπανικολάου, π. Γεώργιος Ηλιοπούλος, οι εφημέριοι του Ναού όπου διακονούσε ο αοίδιμος Ανδρέας, π. Ευάγγελος Πριγκιπάκης και π. Κων/νος Κοτσώρης, οι Πρωτοπρεσβύτεροι π. Παναγιώτης Ταρσινός, π. Κων/νος Αθανασόπουλος, π. Θεόδωρος Κωτσόπουλος, οι Πρεσβύτεροι π. Παναγιώτης Θωμάς, π. Σπυρίδων Αλεξανδρής, οι Διάκονοι Σεραφείμ και Κων/νος και άλλοι Ιερείς.

Τα Αναλόγια ηγούνται οι δύο δάσκαλοί του, οι κ.κ. Αθ. Παναγιώτου και Αθ. Κωστήρης με δεκάδες Ιεροψάλτες. Εκτός από τον Επίσκοπο, επικήδειο λόγο εξεφώνησε ο πρόεδρος των Ιεροψαλτών Πατρών και Περιχώρων κ. Δημ. Σακαλής.

* **Διαλέξαμε** αυτήν εδώ τη γωνιά για να γράψουμε δύο λόγια για τον Ανδρέα Τσιμάρa, αφού τα τελευταία χρόνια ο "Ε" φιλοξενεί ιατρικά άρθρα της πολυαγαπημένης συζύγου του (ιατρού) **Ασημίνας Ζα- νιά - Τσιμάρa.**

Ευχόμεθα σε αυτήν και στην αδελφή του μεταστάντος κας **Έφης Τσιμάρa** (δημοσιογράφου), ο καλός Θεός να τους δίδει δύναμη και υγεία για να προσεύχονται για τον Ανδρέα μας.

Αλέξανδρος Κ. Κολιόπουλος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ
ΕΞΩ ΑΓΥΙΑΣ**

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2-7-2014

ΩΡΑ 19.00μ.μ.

**Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αγκυροκλασίας
χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Πατρών κ.κ.Χρυσόστομου**

ΩΡΑ 8.30 μ.μ.

ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ

της Ιεράς Εικόνας του Οσίου

ΠΕΜΠΤΗ 3-7-2014

ΩΡΑ 7.00 π.μ.

**Ορθρος - Θ.Λειτουργία, κατά την οποία
θα ιερουργήσει και θα ομιλήσει
ο Πρωτοσύγγελος της Ι.Μ.Πατρών
Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης
π.Αρτέμιος Αργυρόπουλος**

ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ωρα 19.00μ.μ.

**Εσπερινός-Ι.Παράκλησις μετ' Θ.Κηρύγματος
υπό του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου
π.Χρυσάνθου Στελλάτου**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΓΟΣ

ΑΡΘΡΟΣΚΟΠΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΟΣ - ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

100% των ανθρώπων.

Αίτια και εκλυτικοί παράγοντες

Το αίτιο της δισκοκήλης του αυχένα (δηλαδή της πρόπτωσης του πηκτοειδούς πυρήνα δια του ινώδους δακτυλίου του δίσκου) δεν έχει διευκρινισθεί πλήρως αλλά φαίνεται να είναι πολυπαραγοντικό (καταπόνηση, φθορά του χρόνου στις ίνες κολλαγόνου ΙΧ του δίσκου, γενετική προδιάθεση, κλπ.). Το γεγονός ότι οι συχνότερες δισκοκήλες αυχένα εκδηλώνονται στα πλέον ευκίνητα εμβιομηχανικά τμήματα A5-A6 και A6-A7, αποδεικνύει ότι ακόμα και αν το αίτιο της δισκοκήλης είναι γονίδιο, σαφώς παίζει ρόλο και η καταπόνηση και η ηλικία με τη φθορά του χρόνου. Πάντως, παράγοντες οι οποίοι παρατηρήθηκε ότι δημιουργούν κρίσεις αυχενικού συνδρόμου είναι:

* Η καταπόνηση του αυχένα σε συνεχή κάμψη, σε ορισμένα επαγγέλματα (πχ. χειριστές υπολογιστών, εργαζόμενοι σε γραφείο, κομμώτριες, οδοντίατροι).

* Η καταπόνηση του αυχένα από λανθασμένες καθημερινές συνήθειες στο σπίτι, π.χ. σε όσους παρακολουθούν τηλεόραση ξαπλωμένοι στον καναπέ, κοιμούνται με λάθος θέση της κεφαλής, με λάθος μαξιλάρι, κρεμούν κουρτίνες, δεν αναπαύονται το μεσημέρι, κ.α.

* Κλιματολογικές αλλαγές (θερμοκρασία, σχετική υγρασία και ατμοσφαιρική πίεση).

Στάδια εξέλιξης

Κάθε κήλη δίσκου αυχένα, σύμφωνα με την παλιά, κλασσική διαίρεση έχει τρία στάδια - βαθμούς βαρύτητας:

* Την προβολή (στάδιο Ι): Προβολή δίσκου, ή κυκλοτερής προπέτεια (Disc Protrusion, Bulging): Ο πηκτοειδής πυρήνας πιέζει ομοιόμορφα τον ινώδη δακτύλιο, χωρίς να τον έχει διασπάσει, και προβάλλουν μαζί κυκλικά, χωρίς βλάβη του οπίσθιου επιμήκους συνδέσμου ή πίεση νευρικών στοιχείων.

* Την πρόπτωση (στάδιο ΙΙ): Πρόπτωση πηκτοειδούς πυρήνα (Disc Prolapse): Ο πηκτοειδής πυρήνας έχει τρυπήσει τον ινώδη δακτύλιο και προπίπτει οπισθίως ή πλάγιως, πιέζοντας τον οπίσθιο επιμήκη σύνδεσμο (O-EΣ) και πιθανώς το νωτιαίο μυελό ή ρίζες. Ο ΟΕΣ όμως είναι ακόμα ακέραιος.

* την έκθλιψη (στάδιο ΙΙΙ): Έκθλιψη του πηκτοειδούς πυρήνα (Disc Extrusion): Ο πηκτοειδής πυρήνας έσπασε τον ινώδη δακτύλιο και τον οπίσθιο επιμήκη σύνδεσμο, και εξήλθε στον επισκληρίδιο χώρο πιέζοντας το νωτιαίο μυελό και ρίζες.

Σύμφωνα με την νεότερη ταξινόμηση, βάσει των ευρημάτων της μαγνητικής τομογραφίας, τα στάδια βλαβών των δίσκων είναι έξι (6):

* I προβολή (Disc Protrusion, Bulging),
* II πρόπτωση (Disc Prolapse, Proapsed disc),
* III έκθλιψη (Disc Extrusion, Extruded disc),
* IV έκθλιψη με κατάδυση ή ανάδυση (Descendent Disc)
* V στένωση - εκφύλιση (μαύρος δίσκος) (Narrowed disc, Black Disc)
* VI πλήρης εκφύλιση-εξαφάνιση (Totally Degenerated Disc).

Κλινική εικόνα: συμπτώματα

Η κλινική εικόνα ασθενούς με αυχενική δισκοκήλη, περιλαμβάνει τις εξής κατηγορίες συμπτωμάτων και ευρημάτων:

Πλακόστρωση του δαπέδου του Ιερού Ναού Αγίας Μαρίνης Πατρών

Με τη χάρη του Θεού και τις πρεσβείες της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης προχωρούν εντατικά οι εργασίες στον νεόδμητο Ιερό Ναό της Αγίας.

Ήδη άρχισε η πλακόστρωση του δαπέδου του Ναού, με μάρμαρο αρίστης ποιότητας και με σχέδιο το οποίο φιλοτεχνήθηκε από ειδικούς τεχνίτες και ενεκρίθη από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη και το Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Στις εργασίες είναι παρόντες ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού, π. Παναγιώτης Θωμάς και όλα τα κατά πάντα άξια και δραστήρια μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

Την απαρχή των εργασιών ευλόγησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος επισκέπτεται καθημερινά τον Ναό και παρακολουθεί και επιβλέπει με εξαιρετικό ενδιαφέρον τις εργασίες, δίδοντας τις απαιτούμενες οδηγίες στο συνεργείο.

Στόχος του Σεβασμιωτάτου και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου είναι να έχει περατωθεί το έργο προ της Ιεράς Πανηγύρεως της Αγίας Μαρίνης.

Στόχος του Σεβασμιωτάτου και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου είναι να έχει περατωθεί το έργο προ της Ιεράς Πανηγύρεως της Αγίας Μαρίνης.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΓΕΛΩΝ
ΒΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ
 (ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ Ι.Ν. ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΠΑΤΡΩΝ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ 30-6-2014
 Ώρα 5.00 μ.μ.: Ιερά Παράκλησις εις τιμήν των Αγίων Αναγγέλων και μεταφορά των Αγίων Λειψάνων στο κέντρο του Ιερού Ναού.
 Ώρα 7.00 μ.μ.: Μέγας Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας και θείου κηρύγματος υπό του Αρχ. π. Συμεών Χατζή Καθηγουμένου της Ι. Μ. Γηροκομείου Πατρών
 Ώρα 10.00 μ.μ.: Ιερά Αγρυπνία μετ' θείου κηρύγματος υπό του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ιωάννου Σταυροπούλου Εφημερίου του Ιερού Ναού Παντοκράτορος.

ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ 1-7-2014
 Ώρα 7.30 π.μ.: Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' θείου κηρύγματος υπό του Αρχ. π. Αρτεμίου Αργυροπούλου Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και Καθηγουμένου της Ι. Μ. Αγίων Πάντων Ωλενού Τριταίας.

ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ 1-7-2014
 Ώρα 7.μ.μ.: Εσπερινός μετ' Ιερά Παράκλησεως και θείου κηρύγματος υπό του Πρεσβυτέρου π. Αλεξάνδρου Λαθούρου εφημερίου του Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Αλίσσου.

ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

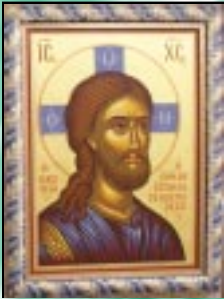
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
 Δεκτή Δουραίων 50
 Τηλ. - Fax: 2610 321129

ΙΕΡΑ ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
 Τη Δευτέρα 30 Ιουνίου 2014 η Ενορία μας πανηγυρίζει με λαμπρότητα την εορτή της Συνάξεως των προστατών της αγίων ενδόξων και πανευφήμων Δώδεκα Αποστόλων του Κυρίου μας

Το πρόγραμμα των ακολουθιών έχει ως εξής:

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014	ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014
7.00 π.μ.: Θεία Λειτουργία εορτής Αγ. Αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Έξοδος Ιεράς Εικόνας Αγίων Δώδεκα Αποστόλων.	7.00 π.μ.: Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' θείου Κηρύγματος υπό του Πανος, Αρχιμ. π. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΟΡΔΑ
7.00 μ.μ.: Ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και θείου Κηρύγματος υπό του Αιδεσιμολ. Πρωτοπ. π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ	7.00 μ.μ.: Μέγας Εσπερινός μετ' Παρρησιαστικού Κανόνα, περφοράς της Ιεράς Εικόνας πέρας του Ιερού Ναού και θείου Κηρύγματος υπό του Πανος, Αρχιμ. π. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗ
10.00 μ.μ.: Μικρά Αγρυπνία μετ' θείου Κηρύγματος υπό του Αιδεσιμολ. Πρωτοπ. π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΤΖΙΟΥ (Ώρας Ιεράς Ακολουθίας, ώρα 1.00 π.μ.)	Σημ.: Μετά το πέρας της ιεράς ακολουθίας θα λάβει χώρα η κλήρωση της λαχειοφόρου Αγούρας της Ενορίας.

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928)
"ΤΖΕΛΑΤΗ"
 ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση Αγιογραφίας, γκραβούρες αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΚΙΝ.: 6979675316
e-mail: gelatis@hotmail.com

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
Μπεγουλακίου

Με κάθε λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια εορτάζει ο Ιερός Ναός των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Πέτρου και Παύλου Μπεγουλακίου την Ιερά Μνήμη των Αγίων την Κυριακή 29 Ιουνίου 2014.

Η Ιερά Πανήγυρις έχει το ακόλουθο πρόγραμμα:

Σάββατο 28 Ιουνίου στις 7.00 μ.μ.: Μέγας Αναστάσιμος Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και θείου Κηρύγματος, υπό του Αρχιμανδρίτου π. Χρυσάνθου Στελλάτου.

Κυριακή 29 Ιουνίου 2014, 7.00 π.μ.: Όρθρος - Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' θείου Κηρύγματος υπό του Αρχιμανδρίτου π. Προκοπίου Κόρδα.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας στις 7.00 μ.μ.: Εσπερινός, Ιερά Παράκλησις και Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας στους δρόμους της ενορίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

□ □ ΤΕΜΠΛΑ	□ □ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
□ □ ΘΡΟΝΟΙ	□ □ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
□ □ ΑΜΒΩΝΕΣ	□ □ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
□ □ ΠΑΓΚΑΡΙΑ	□ □ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

Αλεξ. Υψηλάντου 106 & Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005